

10-11-2009

Forslag

til

lov om ændring af konkurrenceloven og lov om ændring af lov om benzinforhandlerkontrakter (Ændret fusionskontrol m.v.)

§ 1

I konkurrenceloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1027 af 21. august 2007, som senest ændret ved § 162 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 7, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Undtagelserne i stk. 1 gælder ikke i tilfælde, hvor virksomheder eller en sammenslutning af virksomheder aftaler, samordner eller vedtager

- 1) priser, avancer m.v. for salget eller videresalget af varer eller tjenesteydelser,
- 2) begrænsninger af produktion eller salg,
- 3) opdeling af markeder eller kunder, eller
- 4) forudgående regulering af bud, fastsættelse af betingelser for åbning af bud, udskydning af bud, forudgående anmeldelse af bud eller anden form for samarbejde inden tilbudsgivningen.«

2. § 11 a, stk. 5, 2. pkt., ophæves og i stedet indsættes:

»Konkurrencerådet fastsætter renter i forbindelse med påbud om tilbagebetaling efter stk. 1 af ulovlig støtte, der forrentes med den i henhold til EU's statsstøtteregler til enhver tid fastsatte rentesats, der anvendes ved tilbagebetaling af statsstøtte. Konkurrencerådet kan fastsætte, at renter tilskrives med renters rente fra den dato, hvor den ulovlige støtte første gang blev stillet til rådighed for modtageren, og indtil datoen for tilbagebetalingen af støtten. Renter, der er påløbet i det foregående år, tilskrives renter hvert efterfølgende år.«

3. I § 12, stk. 1, nr. 1, ændres »3,8 mia. kr.« til: »900 mio. kr.« og »300 mio. kr.« til: »100 mio. kr.«

4. § 12, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Selvom de deltagende virksomheders samlede omsætning ikke når op på beløbsgrænserne i stk. 1, finder bestemmelserne i dette kapitel anvendelse på en fusion, som Europa-Kommissionen efter fusionskontrollforordningen henviser til behandling i Danmark.«

5. § 12 c, stk. 1, affattes således:

»§ 12 c. Konkurrencerådet træffer afgørelse om, hvorvidt en fusion kan godkendes, herunder med tilknyttede vilkår m.v., eller forbydes. Konkurrencestyrelsen kan efter en forenklet sagsbehandling, jf. stk. 7, godkende en fusion.«

6. I § 12 c, stk. 3, indsættes efter »§ 8, stk. 1,«: »eller EF-traktatens artikel 81, stk. 1 og stk. 3,«

7. § 12 c, stk. 7 og 8 ophæves og i stedet indsættes:

»Stk. 7. Konkurrencestyrelsen kan efter en forenklet sagsbehandling godkende en fusion, hvis styrelsen finder, at fusionen på baggrund af de foreliggende oplysninger ikke giver anledning til indsigelser fra styrelsens side.«

8. § 12 d affattes således:

»§ 12 d. Senest 25 hverdage efter modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse træffes beslutning om, at fusionen kan godkendes efter en forenklet sagsbehandling, eller at fusionen kan godkendes, herunder på vilkår m.v. Inden for samme frist kan der træffes beslutning om en særskilt undersøgelse af fusionen.

Stk. 2. Indledes en særskilt undersøgelse af en fusion, træffes beslutning om godkendelse, herunder med tilknyttede vilkår m.v., eller forbud mod fusionen senest 90 hverdage efter udløbet af den i stk. 1 nævnte frist.

Stk. 3. Fristen i stk. 2 forlænges med op til 20 hverdage, hvis en eller flere af de deltagende virksomheder foreslår nye eller reviderede tilsagn. Fristen forlænges kun, hvis der på tidspunktet for afgivelsen af tilsagnene er mindre end 20 hverdage tilbage til, at der efter stk. 2 skulle være truffet en afgørelse og således, at der er samlet 20 hverdage til vurderingen af tilsagnene.

Stk. 4. Fristen i stk. 2 kan tillige forlænges efter beslutning fra Konkurrencerådet, forudsat de anmeldende virksomheder anmoder herom eller samtykker heri. Længden af forlængelsen kan ikke overstige 20 hverdage.

Stk. 5. Er der ikke truffet afgørelse inden for de frister, der følger af stk. 1-4, betragtes dette som en afgørelse om godkendelse af fusionen.«

9. I § 12 f indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Bliver Konkurrencerådet bekendt med, at en deltagende virksomhed som led i behandlingen af en fusion, der er anmeldt forenklet, har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger, kan rådet tilbagekalde en godkendelse efter § 12 c, stk. 7, og kræve, at de deltagende virksomheder inden to uger indgiver en fuld anmeldelse. Konkurrencerådets undersøgelse af fusionen sker efter fristerne i § 12 d.«

10. I § 12 g ændres »§ 12 c, stk. 1,« til: »§ 12 c, stk. 1, 1. pkt.«

11. I § 13, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »for sager«: »og undersøgelser« og efter »§ 11 a, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6, 2. pkt.,« indsættes: »§ 11 c,«.

12. § 13, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Konkurrencestyrelsen offentliggør:

1) Pågældende myndigheds afgørelse efter § 2, stk. 4, 1. pkt., og § 11 a, stk. 3, 1. pkt., Konkurrencerådets begrundede udtalelse og ressortministerens svar efter § 2, stk. 5.

2) Konkurrencerådets afgørelser truffet i medfør af loven.

3) Konkurrencestyrelsens afgørelser, eller et resumé heraf, når disse er truffet af styrelsen på Konkurrencerådets vegne, medmindre en afgørelse hverken skønnes at have betydning for forståelsen af anvendelsen af konkurrenceloven eller at være af interesse for offentligheden i øvrigt.

4) Domme, bøvedtagelser eller et resumé heraf, hvor der med henvisning til § 23 idømmes eller vedtages en bøde.

5) Konkurrenceankenævnets kendelser.

6) Domme i retssager, hvor Konkurrencestyrelsen, Konkurrencerådet eller Konkurrenceankenævnet er part.

7) Domme, som styrelsen i medfør af § 20, stk. 4, har fået kopi af, eller som styrelsen har rekvireret fra domstolene, og som vedrører anvendelsen af denne lov eller EF-traktatens artikel 81 og 82.«

13. Efter § 15 c indsættes:

»§ 15 d. Konkurrencestyrelsen kan foretage undersøgelser af en bestemt erhvervssektor eller af bestemte typer aftaler i forskellige sektorer (sektorundersøgelse) for at få indblik i konkurrenceforholdene i den eller de pågældende sektorer.

Stk. 2. Bestemmelserne i §§ 17-18 finder tilsvarende anvendelse på Konkurrencestyrelsens undersøgelser efter stk. 1.

Stk. 3. Med forbehold af § 13, stk. 4, kan Konkurrencestyrelsen offentliggøre resultaterne af sine undersøgelser.«

14. § 19, *stk. 1*, affattes således:

»Afgørelser truffet efter § 2, stk. 1, § 3, 1. pkt., § 5, stk. 1, § 6, stk. 1, § 6, stk. 4, 1. pkt., § 7, stk. 1, § 7, stk. 2, § 7, stk. 3, § 8, stk. 2, 1. pkt., § 8, stk. 3, 2. pkt., § 8, stk. 4, § 8, stk. 6, § 9, stk. 1, 1. pkt., § 10, stk. 2, § 10 a, stk. 1, § 10 a, stk. 6, § 11, stk. 1, § 11, stk. 2, § 11, stk. 4, 1. pkt., § 11, stk. 5, § 11 a, stk. 1, § 11 a, stk. 6, 1. pkt., § 11 b, stk. 2, § 12 a, stk. 5, § 12 b, stk. 1, § 12 c, stk. 1, 1. pkt., § 12 c, stk. 2, § 12 c, stk. 3, § 12 c, stk. 6, § 12 c, stk. 7, § 12 d, stk. 5, § 12 e, stk. 1, § 12 e, stk. 3, § 12 f, § 12 g, § 13, stk. 4, § 16, § 16 a, stk. 2, § 16 a, stk. 3, og § 24, stk. 2, jf. stk. 1, kan påklages til Konkurrenceankenævnet.«

15. § 19, *stk. 2, nr. 2, 2. pkt.*, affattes således:

»Dette gælder dog ikke Konkurrencerådets afgørelser truffet efter § 12 a, stk. 5, § 12 b, stk. 1, § 12 c, stk. 1, 1. pkt., § 12 c, stk. 2, § 12 c, stk. 3, § 12 c, stk. 6, § 12 c, stk. 7, § 12 d, stk. 5, § 12 e, stk. 1, § 12 e, stk. 3, § 12 f, § 12 g, § 16 a, stk. 2, og § 16 a, stk. 3.«

16. I § 21, *stk. 1*, indsættes som *2. pkt.* :

»Formanden kan bemyndige et af medlemmerne med juridisk sagkundskab til at træde i sit sted, når formanden er forhindret.«

17. I § 22, *nr. 1*, indsættes efter »Konkurrencerådet«: »eller Konkurrencestyrelsen«.

18. § 23, *stk. 1*, affattes således:

»§ 23. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt,

- 1) overtræder § 6, stk. 1,
- 2) overtræder eller undlader at efterkomme et påbud efter § 6, stk. 4, 1. pkt.,
- 3) overtræder eller undlader at efterkomme et vilkår meddelt i henhold til § 8, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, 2. pkt.,
- 4) overtræder eller undlader at efterkomme et påbud efter § 10 a, stk. 1, eller stk. 6,
- 5) overtræder § 11, stk. 1,
- 6) overtræder eller undlader at efterkomme et påbud efter § 11, stk. 4, 1. pkt.,
- 7) overtræder eller undlader at efterkomme et påbud efter § 11 a, stk. 1, eller § 11 b, stk. 2,
- 8) undlader at anmelde en fusion i henhold til § 12 b, stk. 1, eller undlader at indlevere en fuld anmeldelse inden udløbet af den frist, der er nævnt i § 12 f, stk. 2,
- 9) gennemfører en fusion på trods af et forbud herimod i henhold til § 12 c, stk. 2, overtræder forbuddet mod gennemførelse af en fusion inden godkendelse heraf i henhold til § 12 c, stk. 5, 1. pkt., overtræder eller undlader at efterkomme et vilkår eller påbud efter § 12 c, stk. 6, eller § 12 e, stk. 1 eller stk. 3, eller overtræder eller undlader at efterkomme et påbud meddelt i henhold til § 12 g,
- 10) overtræder eller undlader at efterkomme et påbud efter § 16,
- 11) overtræder eller undlader at efterkomme et tilsagn, som er gjort bindende efter § 16 a, stk. 1,
- 12) overtræder eller undlader at efterkomme et påbud efter § 16 a, stk. 2,
- 13) undlader at efterkomme krav efter § 15 d, stk. 2, eller § 17,
- 14) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til Konkurrencestyrelsen, Konkurrencerådet eller Konkurrenceankenævnet eller fortier forhold af betydning for den sag eller sektorundersøgelse, jf. § 15 d, hvortil oplysningerne indhentes, eller
- 15) overtræder EF-traktatens artikel 81, stk. 1, eller artikel 82, jf. § 24, stk. 1.«

19. Efter kapitel 9 a indsættes:

»Kapitel 9 b

Gruppesøgsmål

§ 26. Dersom flere personer har erstatningskrav som følge af overtrædelser af denne lov eller EF-traktatens artikel 81 og 82, kan Forbrugerombudsmanden udpeges som grupperepræsentant i et gruppesøgsmål herom, jf. retsplejelovens kapitel 23 a.«

20. I § 27, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »godkendelsen«: »jf. dog stk. 5«

21. § 27, stk. 5, affattes således:

»Uanset stk. 2, 2. og 3. pkt., finder lovens kapitel 2 anvendelse på aftaler og samordnet praksis mellem virksomheder samt vedtagelser inden for en sammenslutning af virksomheder om faste videresalgspriser for detailsalget af bøger.«

§ 2

I lov om benzinforhandlerkontrakter, jf. lov nr. 234 af 6. juni 1985, som ændret ved lov nr. 376 af 7. juni 1989 og lov nr. 433 af 31. maj 2000, foretages følgende ændring:

1. § 4, 2. pkt., affattes således:

»Dette gælder kun i forholdet mellem salgsanlæg, der forsynes af den samme leverandør.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. oktober 2010. Dog træder lovens § 1, nr. 20-21, i kraft den 1. januar 2011.

Stk. 2. Påbud om betaling af renters rente efter § 11 a, stk. 5, 3. pkt., som indsat ved denne lov, kan ikke udstedes for støtte, der er stillet til rådighed for en modtager før lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Fusioner, der er anmeldt før den 1. oktober 2010, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1027 af 21. august 2007.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. *Indledning*
2. *Lovforslagets indhold*
 - 2.1. Entydigt forbud mod markedsdelingsaftaler m.v.
 - 2.2. Renters rente ved tilbagebetaling af ulovlig offentlig støtte
 - 2.3. Ændring af reglerne om fusionskontrol
 - 2.3.1. Nedsættelse af tærskelværdier for anmeldelse af fusioner
 - 2.3.2. Kompetence ved Kommissionens henvisning af fusioner
 - 2.3.3. Forenklet procedure for uproblematisk fusioner
 - 2.3.4. Tidsfrister for afgørelse af fusionssager
 - 2.4. Offentlighed om afsagte domme m.v. om konkurrenceret
 - 2.5. Sektorundersøgelser
 - 2.6. Konkurrenceankenævnet
 - 2.7. Gruppesøgsmål
 - 2.8. Frie bogpriser
 - 2.9. Ændring af lov om benzinforhandlerkontrakter
3. *Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*
4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet*
5. *Administrative konsekvenser for borgerne*
6. *Miljømæssige konsekvenser*
7. *Forholdet til EU-retten*
8. *Høring*
9. *Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser*

1. *Indledning*

Lovforslaget, der indebærer ændringer af såvel konkurrenceloven som lov om benzinforhandlerkontrakter, skal ses i sammenhæng med forslaget til lov om håndhævelse af udbudsreglerne. Med denne ”konkurrencepakke” ønsker regeringen at skabe mere effektive konkurrencevilkår for private og offentlige virksomheder alt med henblik på, at konkurrencen i Danmark kan komme på højde med de bedste lande i OECD.

Hvad angår forslaget til ændringen af konkurrenceloven, nedsatte regeringen i januar 2008 et udvalg, der skulle vurdere de danske fusionskontrolregler. Målet for udvalgets arbejde var, at de danske fusionskontrolregler skulle være lige så effektive som reglerne i sammenlignelige lande. Udvalget skulle opstille konkrete modeller for ændring af fusionsreglerne, således at flere fusioner omfattedes af fusionskontrollen. Udvalget skulle endvidere vurdere såvel de konkurrencemæssige virkninger som de administrative konsekvenser – for såvel virksomheder som konkurrencemyndigheden – ved en ændring af fusionsreglerne. Hvis udvalget på baggrund af analyser og undersøgelser måtte nå frem til, at der var behov for at ændre fusionsreglerne, skulle udvalget fremsætte konkrete anbefalinger til, hvordan det kunne ske.

I december 2008 afgav udvalget (herefter ”fusionsudvalget”) en rapport (”Rapport fra udvalget om ændring af fusionskontrolreglerne” – herefter ”udvalgsrapporten”), der indeholder en række

konkrete anbefalinger til ændring af de danske fusionskontrolregler. Den del af lovforslaget, der vedrører fusionskontrol, bygger på disse anbefalinger.

Herudover ønsker regeringen at effektivisere håndhævelsen af konkurrenceloven, hvorfor følgende initiativer foreslås:

Bagatelreglerne for markeds- og kundedelingsaftaler og aftaler om begrænsning af produktion og salg foreslås afskaffet, således at der gælder et entydigt forbud mod indgåelsen af sådanne aftaler. Disse forslag vil bringe konkurrenceloven på linje med, hvad der gælder efter EU-konkurrencereglerne og i størstedelen af EU-landene.

Konkurrencestyrelsens undersøgelsesbeføjelser foreslås præciseret, således at styrelsen lige som Europa-Kommissionen (herefter Kommissionen) kan foretage undersøgelser af en sektor for at få indblik i, hvorledes konkurrenceforholdene virker.

Endvidere foreslås der indført hjemmel til, at krav om tilbagebetaling af ulovlig offentlig støtte forrentes i overensstemmelse med EU-statsstøttereglerne, herunder at der kan tilskrives renters rente. Disse forslag vil svare til Kommissionens undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser.

Endelig foreslås en overgangsordning i konkurrenceloven ændret, således at der med virkning fra den 1. januar 2011 indføres frie bogpriser.

For så vidt angår lov om benzinforhandlerkontrakter foreslås denne ændret ud fra et ønske om, at loven ikke skal forpligte leverandører af motorbrændstoffer til i visse situationer at give tilskud til tankstationer, der sælger brændstoffer under andre leverandørers varemærke. Dermed ophæves en uhensigtsmæssig bestemmelse, der er egnet til at begrænse konkurrencen på markedet for salg af motorbrændstoffer.

2. *Lovforslagets indhold*

For at effektivisere håndhævelsen af konkurrenceloven foreslås denne ændret på følgende punkter:

2.1. Entydigt forbud mod markedsdelingsaftaler m.v.

Efter den gældende lov er prisaftaler og tilbudskoordineringsaftaler opregnet som to typer af aftaler, der altid er i strid med forbuddet mod konkurrencebegrænsende aftaler uanset virksomhedernes omsætning eller markedsandel. Sådanne aftaler anses i sig selv for at have til formål at begrænse konkurrencen og betragtes derfor som alvorlige konkurrencebegrænsninger.

Såfremt virksomhedernes omsætning og markedsandel er under bagatelgrænserne, er markeds- og kundedelingsaftaler samt aftaler om begrænsning af produktion eller salg derimod ikke omfattet af forbuddet mod konkurrencebegrænsende aftaler.

Lovforslaget har til formål at indføre et entydigt forbud mod sådanne konkurrencebegrænsninger, der er lige så skadelige som prisaftaler. Lovforslaget lægger derfor op til, at disse aftaletyper på lige fod med prisaftaler og tilbudskoordineringsaftaler omfattes af forbuddet mod konkurrencebegrænsende aftaler uanset virksomhedernes omsætning eller markedsandel.

Formålet med forslaget er at sikre parallelitet med EU-konkurrencereglerne, hvor markeds- og kundedelingsaftaler samt aftaler om begrænsning af produktion eller salg udgør alvorlige konkurrencebegrænsninger, der ikke i medfør af bagatelreglerne kan undtages fra det EU-konkurrenceretlige forbud mod konkurrencebegrænsende aftaler.

2.2. Renters rente ved tilbagebetaling af ulovlig offentlig støtte

Efter den gældende lov kan Konkurrencerådet udstede påbud om, at en virksomhed, der har modtaget ulovlig konkurrenceforvridende offentlig støtte, skal betale renter af den ulovlige støtte. Renter skal betales fra det tidspunkt, hvor den ulovlige støtte var til rådighed for støttemodtageren, og indtil tilbagebetaling sker. Der er ikke i den gældende lov udtrykkelig hjemmel til at pålægge renters rente ved krav om tilbagebetaling af ulovlig modtaget offentlig støtte. Kommissionen har derimod hjemmel til at pålægge renters renter ved tilbagebetalingskrav i forbindelse med ulovlig modtaget statsstøtte.

Med lovforslaget foreslås der indført udtrykkelig hjemmel til, at tilbagebetalingskrav forrentes i overensstemmelse med EU-statsstøttereglerne, herunder at der kan tilskrives renters rente. Formålet med at ændre bestemmelsen er at skabe parallelitet mellem de danske regler for tilbagebetaling af ulovlig offentlig støtte og EU-statsstøttereglerne.

2.3. Ændring af reglerne om fusionskontrol

De gældende tærskelværdier er meget høje i forhold til tærskelværdierne i de lande, Danmark normalt sammenligner sig med. Med det formål at gøre den danske fusionskontrol lige så effektiv som i sammenlignelige lande har fusionsudvalget anbefalet, at tærskelværdierne i den danske konkurrencelov nedsættes, således at flere fusioner omfattes af anmeldelsespligt.

Udvalget har samtidig anbefalet, at der indføres en forenklet procedure, hvorved uproblematisk fusioner kan anmeldes forenklet og afsluttes på baggrund af en forenklet sagsbehandling. Indførelse af en forenklet procedure vil bevirke, at proceduren for en stor del af de anmeldelsespligtige fusioner vil blive enklere for såvel de deltagende virksomheder som for Konkurrencerådet.

Ud over indførelse af en forenklet procedure har fusionsudvalget også anbefalet en række andre ændringer af procedurerne for fusionskontrol, herunder ændring af de tidsfrister, der gælder for behandlingen af fusioner.

2.3.1. Nedsættelse af tærskelværdier for anmeldelse af fusioner

Tærskelværdierne for, hvornår fusioner skal anmeldes til Konkurrencestyrelsen, er i den gældende lov baseret på enten de deltagende virksomhedernes årsomsætning i Danmark eller de deltagende virksomheders årsomsætning i Danmark og på globalt plan.

Lovforslaget lægger op til, at tærskelværdierne for, hvornår en fusion skal anmeldes til Konkurrencestyrelsen, nedsættes. Efter de gældende tærskelværdier er der anmeldelsespligt for fusioner, hvor de deltagende virksomheder tilsammen har en samlet årlig årsomsætning i Danmark på mindst 3,8 mia. kr., og mindst to af de deltagende virksomheder hver især har en samlet årlig omsætning i Danmark på mindst 300 mio. kr. Forslaget indebærer, at de 3,8 mia. kr. nedsættes til 900 mio. kr., og at de 300 mio. kr. nedsættes til 100 mio. kr.

For de fusioner, hvor anmeldelsespligten baserer sig på virksomhedernes omsætning i Danmark og på globalt plan, foreslås der ingen ændringer i beløbsgrænserne.

2.3.2. Kompetence ved Kommissionens henvisning af fusioner

Den gældende lov fastslår, at Konkurrencerådet har kompetence til at behandle fusioner, som Kommissionen efter fusionskontrollforordningen henviser til rådets behandling. Den gældende lov tager imidlertid ikke højde for de situationer, hvor Kommissionen henviser en fusion mellem virksomheder, hvis omsætning ikke overstiger de danske tærskelværdier.

Lovforslaget lægger op til, at den gældende bestemmelse om fordeling af kompetence mellem Kommissionen og Konkurrencerådet i fusionssager præciseres. Forslaget indebærer, at Konkurrencerådet gives kompetence til at behandle alle fusioner, som henvises af Kommissionen, uanset om de deltagende virksomheders omsætning ligger under de danske omsætningstærskler.

2.3.3. Forenklet procedure for uproblematisk fusioner

Efter den gældende lov behandles alle fusioner, der anmeldes til Konkurrencestyrelsen, efter samme procedure. Konkurrencestyrelsen skal undergive alle sager en egentlig behandling – også i de tilfælde, hvor en fusion er uproblematisk.

Lovforslaget lægger op til, at der indføres et toleddet anmeldelsessystem, hvorefter fusioner, der på forhånd kan karakteriseres som uproblematisk, vil kunne anmeldes forenklet, dvs. ved afgivelse af færre oplysninger end ved en fuld anmeldelse. Samtidig foreslås det, at Konkurrencestyrelsen får mulighed for at godkende uproblematisk fusioner på baggrund af en forenklet sagsbehandling.

Forslaget om forenklet sagsbehandling og forenklete krav til anmeldelse skal ses i sammenhæng med forslaget om at nedsætte tærskelværdierne for, hvornår fusioner er anmeldelsespligtige. En nedsættelse af omsætningstærsklerne vil medføre, at flere virksomheder bliver omfattet af fusionskontrollen. Ved at indføre en forenklet procedure for uproblematisk fusioner begrænses de omkostninger, der ellers kan være forbundet med det øgede antal fusioner, der fremover skal anmeldes. De deltagende virksomheder vil ligeledes kunne forvente en afslutning af uproblematisk fusioner på et tidligere tidspunkt end efter de eksisterende regler.

For at sikre, at godkendelsen af en fusion på baggrund af en forenklet anmeldelse og efter en forenklet sagsbehandling ikke sker på et ufuldstændigt grundlag, lægger lovforslaget op til, at der indføres mulighed for, at Konkurrencerådet kan tilbagekalde godkendelsen af en uproblematisk fusion, såfremt en virksomhed som led i Konkurrencestyrelsens behandling af en forenklet anmeldelse har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger. I sådanne tilfælde kan Konkurrencerådet tilbagekalde godkendelsen og kræve, at de deltagende virksomheder inden to uger indgiver en fuld anmeldelse.

På baggrund af forslaget om indførelse af forenklet anmeldelse og sagsbehandling af uproblematisk fusioner foreslås den gældende regel, der giver mulighed for forhåndsgodkendelse af planlagte fusioner, ophævet.

2.3.4. Tidsfrister for afgørelse af fusionssager

Når der foreligger en fuldstændig anmeldelse af en fusion, har Konkurrencerådet efter den gældende lov fire uger (den såkaldte fase I) til enten at godkende fusionen eller træffe beslutning om at indlede en særskilt undersøgelse af fusionen. Hvis Konkurrencerådet træffer beslutning om at indlede en særskilt undersøgelse af fusionen (den såkaldte fase II), skal rådet senest tre måneder efter modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse træffe afgørelse om, hvorvidt fusionen skal godkendes, evt. med vilkår m.v., eller forbydes.

Danmark er et af de lande i EU, der har de korteste tidsfrister for behandling af fusioner. I praksis betyder de korte danske tidsfrister, at det kan være vanskeligt for konkurrencemyndigheden at tilrettelægge sagsbehandlingen af komplekse eller problematiske fusioner på en hensigtsmæssig måde.

For at sikre, at der er den fornødne tid til at behandle en anmeldt fusion, foreslås det at forlænge tidsfristerne, således at fristen i fase I bliver på 25 hverdage fra en fuldstændig anmeldelse, og fristen i fase II bliver på 90 hverdage fra det tidspunkt, hvor der træffes beslutning om at indlede en særskilt undersøgelse af fusionen. Endvidere foreslås det, at der indføres mulighed for i særlige situationer at forlænge fristen i fase II.

2.4. Offentlighed om afsagte domme m.v. om konkurrenceret

Domstolene anvender i stigende omfang reglerne i konkurrenceloven og konkurrencereglerne i EF-traktatens artikel 81 og 82. Da det må anses for at være af generel interesse for virksomheder og offentligheden i øvrigt at få kendskab til disse domme, foreslås der indført hjemmel til, at Konkurrencestyrelsen offentliggør dem. Det gælder såvel domme, hvor enten Konkurrencerådet eller Konkurrenceankenævnet er part, som domme, hvor konkurrencemyndigheden ikke er involveret, men hvor dommen ikke desto mindre kan være af interesse, da den vedrører denne lov eller EF-traktatens artikel 81 og 82. Endvidere foreslås der indført udtrykkelig hjemmel til Konkurrencestyrelsens offentliggørelse af Konkurrenceankenævnets kendelser.

2.5. Sektorundersøgelser

Med henblik på at skabe parallelitet mellem Kommissionens og Konkurrencestyrelsens muligheder for at indhente oplysninger til brug for undersøgelse af bestemte sektorer lægger lovforslaget op til, at det præciseres, at Konkurrencestyrelsen kan kræve oplysninger af virksomheder til brug for sektorundersøgelser samt offentliggøre resultatet heraf. Målet med en sektorundersøgelse er at få indblik i konkurrenceforholdene i en sektor med henblik på, at Konkurrencestyrelsen bl.a. får mulighed for effektivt at håndhæve konkurrenceloven. I forbindelse hermed foreslås det, at Konkurrencestyrelsens krav om oplysninger kan håndhæves ved pålæg af tvangsbøder.

2.6. Konkurrenceankenævnet

For at undgå en situation, hvor Konkurrenceankenævnet ikke er beslutningsdygtigt, foreslås det at indføre hjemmel til, at formanden i tilfælde af forfald kan bemyndige et af de juridiske sagkyndige medlemmer til at handle på sine vegne.

2.7. Gruppesøgsmål

I lighed med, hvad der gælder på markedsføringslovens område, foreslås det, at Forbrugerombudsmanden skal kunne udpeges som grupperepræsentant i såkaldte gruppesøgsmål. Ved at give Forbrugerombudsmanden denne kompetence får forbrugerne og mindre virksomheder lettere ved at søge erstatning for de tab, de har lidt, hvis en virksomhed har overtrådt konkurrencereglerne.

2.8. Frie bogpriser

Den gældende lov indeholder en overgangsregel, som sikrer, at de godkendelser til håndhævelse af faste videresalgspriser, som Konkurrencerådet har givet efter den tidligere lov, stadig er gyldige. I 1990 godkendte Konkurrencerådet, at Den danske Boghandlerforening og Den danske

Forlæggerforening som hidtil kunne håndhæve faste videresalgspriser for detailsalget af danske bøger i udgivelsesåret og det efterfølgende kalenderår.

Indtil 2000 var forlagene gennem branchens samhandelsregler forpligtede til at sætte faste detailpriser på bøger, men med virkning fra 1. januar 2001 blev forpligtelsen ophævet og ændret til en ret, som forlæggerne kunne benytte, hvis de ville. Konkurrencerådet har løbende fulgt udviklingen i branchen og har via en række sager forsøgt at liberalisere markedet. Resultatet heraf har bl.a. været, at forlagene efterhånden er gået væk fra at benytte faste detailpriser på bøger, og i 2008 blev kun et fåtal af bøger udgivet med fast pris.

Da det danske bogmarked har udviklet sig stabilt siden liberaliseringen i 2000, er der ikke længere særlige grunde til, at der skal være faste detailpriser.

På denne baggrund foreslås overgangsbestemmelsen ophævet for faste videresalgspriser på bøger. Bogmarkedet vil dermed være underlagt samme konkurrenceregulering som andre brancher.

2.9. Ændring af lov om benzinforhandlerkontrakter

Efter den gældende lov om benzinforhandlerkontrakter er leverandører af motorbrændstoffer i visse situationer forpligtet til at give konkurrerende leverandører og tankstationer, der sælger motorbrændstoffer under konkurrenters varemærke, økonomiske tilskud. Dette gælder eksempelvis, hvis en leverandør giver en tankstation, der sælger brændstoffer under leverandørens varemærke, et økonomisk tilskud, så tankstationen har mulighed for at sælge brændstofferne til priser under listepriisen, uden at tankstationen i den forbindelse har et økonomisk tab. I den situation skal leverandøren også give tankstationens konkurrenter et tilsvarende tilskud. Konkurrenterne vil normalt enten være en tankstation ejet af en konkurrerende leverandør af motorbrændstoffer eller en tankstation, der er ejet af en selvstændig forhandler, som sælger brændstoffer under en konkurrents varemærke.

Reglen er uhensigtsmæssig, da den hæmmer konkurrencen. Der er således ikke noget incitament for leverandøren til at støtte en nedsættelse af prisen, fordi tankstationens konkurrenter skal have et tilsvarende tilskud. Konkurrenterne kan derefter foretage den samme prisnedsættelse, hvorefter konkurrencen på pris elimineres. Bestemmelsen har aldrig været fulgt af branchen.

3. *Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*

Ifølge rapporten fra fusionsudvalget vil de økonomiske gevinster, som tilfalder forbrugerne, ved en nedsættelse af beløbsgrænserne for fusioner omfattet af fusionskontrollen udgøre ca. 400 mio. kr. årligt. Udvalget skønner samtidig, at de årlige omkostninger for konkurrencemyndigheden ved at skulle behandle de forventede yderligere 30-51 nye årlige anmeldelser (udover de nuværende ca. 10 årlige anmeldelser), som nedsættelsen af beløbsgrænserne vil føre til, vil være 10 mio. kr., svarende til 14 årsværk. Det bemærkes, at behovet for 14 yderligere årsværk er mindre end proportionalt med den forventede stigning i antallet af fusionsanmeldelser. Det beror på en forudsætning om, at ca. halvdelen af anmeldelserne vil kunne afgøres efter den foreslåede forenkledede procedure.

Ca. 50 pct. af de yderligere 30-51 nye årlige anmeldelsespligtige fusioner skønnes at ville vedrøre fusioner, som kan godkendes efter den forenkledede procedure, som lovforslaget lægger op til. Ca. 40 pct. af anmeldelserne skønnes at vedrøre fusioner, der efter en realitetsbehandling vil kunne godkendes uden særlige vilkår. De resterende nye anmeldelser – svarende til ca. 10 pct. – skønnes at vedrøre fusioner, der kan betragtes som problematiske, og som kun kan godkendes med tilsagn

eller forbydes. Disse fusioner vil kræve særligt dybtgående behandling af konkurrencemyndigheden.

En udvidelse af Forbrugerombudsmandens adgang til at føre gruppesøgsmål til også at gælde på konkurrenceområdet forventes at medføre øgede udgifter til Forbrugerombudsmandens sekretariat svarende til yderligere 0,7 mio. kr. årligt (0,5 mio. kr. til en procedurefuldmægtig og 0,2 mio. kr. til drift).

De øvrige dele af forslagene til ændring af konkurrenceloven samt til ændring af lov om benzinforhandlerkontrakter skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige.

4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet*

Lovforslaget har været forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering, som har vurderet, at lovforslaget forventes både at medføre administrative byrder såvel som lettelser for danske virksomheder. Samlet set forventes lovændringerne ikke at indeholde administrative byrder, der overstiger 10.000 timer årligt på samfundsniveau.

Ifølge rapporten fra fusionsudvalget er en stor del af de danske brancher med de gældende regler uden for fusionskontrollen, hvilket kan indebære en betydelig risiko for skade på konkurrencen. En ændring af reglerne vil indebære, at hovedparten af de danske brancher vil være underlagt fusionskontrol.

Ifølge samme rapport skønnes den foreslåede nedsættelse af beløbsgrænserne for fusioner omfattet af fusionskontrollen at indebære omkostninger for virksomhederne i størrelsesordenen ca. 46 mio. kr., der primært vil bestå i udgifter til bistand fra rådgivere (advokater, revisorer m.v.) samt interne omkostninger. Størstedelen af disse udgifter vedrører de 4-6 fusioner, som vurderes at kunne hæmme den effektive konkurrence betydeligt, og hvor der derfor er grund til, at konkurrencemyndigheden griber ind. Disse omkostninger skal dog ses i sammenhæng med de øvrige og meget betydelige transaktionsomkostninger, som typisk er forbundet med, at to eller flere virksomheder beslutter at fusionere.

Som nævnt skønnes en nedsættelse af beløbsgrænserne for fusioner omfattet af fusionskontrollen at indebære, at yderligere 30-51 nye fusioner årligt bliver anmeldelsespligtige. Ifølge rapporten fra fusionsudvalget vil ændringen af fusionskontrolreglerne imidlertid indebære, at gns. 20 af de nye anmeldelser vil kunne behandles efter en forenklet sagsbehandling. En sådan mulighed findes ikke i dag og vil derfor indebære administrative lettelser og tidsmæssige besparelser for virksomhederne. Gns. 16 af de nye anmeldelser vil relatere sig til fusioner, som efter en realitetsbehandling vurderes at kunne godkendes uden særlige vilkår. De vil dermed kræve en vis behandling af virksomhederne og deres rådgivere, men arbejdet hermed vil være relativt begrænset.

De resterende 4-6 anmeldelser skønnes at vedrøre problematiske fusioner, som kun kan godkendes med tilsagn eller forbydes. Disse fusioner kræver særligt dybtgående behandling af konkurrencemyndigheden. Størstedelen af de erhvervsadministrative konsekvenser forbundet med forslaget vil relatere sig til disse 4-6 anmeldelser.

Forslaget om ophævelse af bagatelgrænserne for aftaler om markeds- og kundedeling mv. og indførelse af et entydigt forbud mod sådanne aftaler vil på den ene side indebære en forenkling af

regelværket, og reglerne vil svare til EU-konkurrencereglerne og reglerne i størstedelen af de andre EU-lande. For de virksomheder, som i dag har indgået sådanne konkurrencebegrænsende aftaler, og som kan nyde godt af bagatelgrænserne, vil forslaget på den anden side indebære, at de skal ændre/ophæve deres aftaler.

De øvrige dele af forslaget om ændring af konkurrenceloven skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Ændring af lov om benzinforhandlerkontrakter skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. *Administrative konsekvenser for borgerne*

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. *Miljømæssige konsekvenser*

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

7. *Forholdet til EU-retten*

Lovforslagets del vedr. ændring af konkurrenceloven har ikke EU-retlige aspekter.

8. *Høring*

Lovforslaget har forud for fremsættelsen været sendt i høring hos Advokatsamfundet, Affald Danmark, Amagerforbrænding I/S, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Asfaltindustrien, Beskæftigelsesministeriet, Boligselskabernes Landsforening, Bryggeriforeningen, Bygherreforeningen, Børsmæglerforeningen, CO-Industri, COOP Danmark, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Eksportråd, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Dansk Annoncørforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, DI Handel, Dansk IT, DI, Dansk Landbrugsrådgivning, Landscentret Dansk Skovforening, Dansk Taxi Råd, Dansk Transport og Logistik, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Busvognmænd, Danske Dagblades Forening, Dansk Fjernvarme, Danske Malermestre, Danske Regioner, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Forlæggerforening, Offentligt ansattes organisationer, Den Danske Dommerforening, Energi- og Olieforum, Finansministeriet, Finansrådet, Forbrugerrådet, Foreningen af Registrerede Revisorer (FRR), Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Forsikring & Pension, Forsvarsministeriet, Frederiksberg Kommune, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd FTF, Håndværksrådet, Indenrigs- og Socialministeriet, Ingeniørforeningen, IDA, Justitsministeriet, Kirkeministeriet, Klagenævnet for Udbud, Klima- og Energiministeriet, KL, Kooperationen, Kulturministeriet, Københavns Kommune, Landbrug & Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Lokale Pengeinstitutter, Miljøministeriet, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Skatteministeriet, Statsministeriet, Tekniq, Installatørens organisation, Transportministeriet, Udenrigsministeriet og Undervisningsministeriet.

9. Samlet vurdering af lovforslagets konsekvenser

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	De samlede økonomiske gevinster, som tilfalder forbrugerne, ved den foreslåede nedsættelse af beløbsgrænserne for fusioner omfattet af fusionskontrollen skønnes at udgøre ca. 400 mio. kr. årligt. Lovforslaget skønnes ikke at have nogen større direkte konsekvenser for stat, kommuner og regioner.	Lovforslagets del vedr. fusionskontrol indebærer ressourcekrævende opgaver for Konkurrencestyrelsen. Der er tale om 14 årsværk, svarende til 10 mio. kr. om året. En udvidelse af Forbrugerombudsmandens adgang til at føre gruppesøgsmål til også at gælde på konkurrenceområdet forventes at medføre øgede udgifter til Forbrugerombudsmandens sekretariat svarende til yderligere 0,7 mio. kr. årligt (0,5 mio. kr. til en procedurefuldmægtig 0,2 mio. kr. til drift).
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Lovforslagets del vedr. fusionskontrol skønnes at indebære, at ca. 50 pct. af de 30-51 nye yderligere årlige anmeldelsespligtige fusioner vil vedrøre fusioner, som kan godkendes efter den forenkede procedure. Ca. 40 pct. af de 30-51 nye årlige anmeldelsespligtige fusioner skønnes at ville vedrøre fusioner, der efter en realitetsbehandling vil kunne godkendes uden særlige vilkår. De resterende nye årlige anmeldelser – svarende til ca. 10 pct. – skønnes at vedrøre fusioner, der kan betragtes som

		problematiske, og som kun kan godkendes med tilsagn eller forbydes. Disse fusioner vil kræve særligt dybtgående behandling af konkurrencemyndigheden.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Den foreslåede nedsættelse af tærskelværdierne for fusionskontrol skønnes at indebære omkostninger for virksomhederne i størrelsesordenen ca. 46 mio. kr., der primært vil bestå i udgifter til bistand fra rådgivere (advokater, revisorer m.v.) samt interne omkostninger.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Lovforslaget forventes ikke at indeholde administrative byrder, der overstiger 10.000 timer årligt på samfundsniveau.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget har ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den gældende § 7, stk. 1, indeholder to undtagelser til forbuddet i § 6, stk. 1, mod konkurrencebegrænsende aftaler, vedtagelser og samordnet praksis. Konkurrencebegrænsende aftaler er således undtaget fra forbuddets anvendelsesområde, hvis de deltagende virksomheder har enten en samlet årlig omsætning på under 1 mia. kr. og en samlet markedsandel for den pågældende vare eller tjenesteydelse på under 10 pct., eller de deltagende virksomheder har en samlet årlig omsætning på under 150 mio. kr. Undertiden kaldes bestemmelsen for en »de minimis regel«, hvori ligger, at der er visse konkurrencebegrænsende aftaler, der som følge af deltagernes omsætning eller markedsandele må antages at have en meget ringe betydning i konkurrencemæssig henseende. Det er derfor uproblematisk, at forbuddet i § 6, stk. 1, ikke finder anvendelse på sådanne aftaler.

Der er imidlertid visse aftaler m.v., som i sig selv er så alvorlige konkurrencebegrænsninger, at forbuddet mod konkurrencebegrænsende aftaler finder anvendelse – uanset deltagernes omsætning eller markedsandele.

Efter den gældende § 7, stk. 2, er det kun prisaftaler, som er underlagt et ubetinget forbud. Hertil kommer en særlig regulering af aftaler, der indebærer samarbejde mellem tilbudsgivere inden tilbudsgivningen – også kaldet tilbudskoordinering.

For aftaler om markedsdeling, aftaler om kundedeling, aftaler om begrænsning af produktionen og aftaler om begrænsning af salget, finder forbuddet i § 6, stk.1, derimod ikke anvendelse, hvis virksomhedernes omsætning og markedsandele er under bagatelgrænserne.

Markeds- og kundedelingsaftaler samt aftaler, der begrænser produktionen eller salget, er imidlertid lige så skadelige for konkurrencen som prisaftaler. For markeds- eller kundedelingsaftaler gælder, at der kan skabes lokale monopoler, hvor priserne fastsættes uden pres fra konkurrenter. Således bliver der i hvert lokalområde eller for hvert kundesegment sat en pris, som kan være mindst lige så høj, som prisen ville være under en prisaftale. Sådanne lokale monopoler kan fastsætte prisen egenhændigt i modsætning til rene prisaftaler, hvor deltagerne er nødt til at tage hensyn til den aftalte pris.

Markeds- og kundedelingsaftaler kan også være mere stabile end prisaftaler, fordi det i mange tilfælde vil være lettere at opdage, hvis en konkurrent bryder aftalen og sælger uden for sit område eller uden for den tildelte kundegruppe, end tilfældet er med priskarteller, hvor det kan være vanskeligere at opdage, hvis konkurrenten har sænket sin pris (marginalt). For forbrugerne svarer en markeds- eller kundedelingsaftale til en situation, hvor der for hvert lokalområde er indgået en prisaftale.

For aftaler, der begrænser produktionen eller salget, gælder, at begrænsningen uvægerligt vil presse prisen i vejret, da udbuddet begrænses. Dermed har sådanne aftaler mange lighedspunkter med en prisaftale, men det kan i nogle tilfælde være sværere at enes om en prisaftale f.eks. i tilfælde uden

gennemsigtighed om priserne. For forbrugerne er der kun meget ringe forskel på en aftale, der begrænser produktionen eller salget, og en prisaftale.

På denne baggrund foreslås § 7, stk. 2, ændret, således at der udover prisaftaler og aftaler om tilbudskoordinerings også gælder et ubetinget forbud mod markeds- og kundedelingsaftaler samt aftaler om begrænsning af produktion eller salg.

§ 7, stk. 2, nr. 1

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse, og der tilsigtes ingen ændring af den gældende praksis. Det understreges, at bestemmelsen vedrører såvel aftaler m.v. indgået mellem konkurrenter (horisontale aftaler) som aftaler indgået mellem virksomheder, der ikke er konkurrenter (vertikale aftaler) – f.eks. en prisaftale indgået mellem en leverandør og en forhandler. For bemærkninger til bestemmelsen henvises til FT 2001-2002, 2. samling, tillæg A, s. 4447 ff.

§ 7, stk. 2, nr. 2

Med bestemmelsen foreslås der indført et ubetinget forbud, dvs. uanset virksomhedernes omsætning eller markedsandel, mod aftaler m.v., hvorved virksomheder beslutter sig for enten at begrænse produktionen eller salget af en given vare eller tjenesteydelse. Det foreslåede ubetingede forbud skyldes, at der med sådanne aftaler er tale om alvorlige begrænsninger af konkurrencen.

Da prisen på et produkt er afhængig af udbud og efterspørgsel, er det givet, at det kan påvirke priserne, hvis to eller flere virksomheder indgår aftale om at begrænse udbuddet af en given vare eller tjenesteydelse – det være sig ved en begrænsning af de producerede eller solgte mængder. Deltagerne i en prisaftale har derfor ofte desuden aftalt begrænsninger på deres produktion eller salg for dermed at understøtte prisafspraken. Der kan også forekomme tilfælde, hvor virksomheder alene aftaler begrænsninger på deres produktion eller salg velvidende den indflydelse, som dette kan have for prisen på produkterne.

Efter EU-reglerne gælder der ikke nogen bagatelgrænse for aftaler mellem konkurrenter om at begrænse produktion eller salg, jf. pkt. 11, stk. 1, litra b, i Kommissionens meddelelse om aftaler af ringe betydning, der ikke indebærer en mærkbar begrænsning af konkurrencen i henhold til artikel 81, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (bagatelaftaler) (EF-Tidende 2001, nr. C 368, s. 13). Det er ensbetydende med, at aftaler om begrænsning af produktion eller salg, der mærkbart kan påvirke samhandelen, er undergivet et ubetinget forbud efter artikel 81, stk. 1, i EF-traktaten. Med den foreslåede bestemmelse bringes anvendelsesområdet for forbuddet i § 6, stk. 1, på linje med, hvad der gælder efter EU-konkurrencereglerne.

I en produktionsbegrænsningsaftale kan der være aftalt kvoter, som den enkelte aftaledeltager må producere i en given periode. Sådanne kvoter kan f.eks. være relateret til deltagerens markedsandele. Aftalen kan være udbygget med et system, hvorefter de af deltagerne, som overskrider deres tildelte kvoter, skal udrede en form for kompensation til deltagerne, som i konsekvens heraf ikke kan udnytte deres kvoter. I så fald kan et resultat af aftalen være højere priser. Det skyldes, at den virksomhed, der producerer mere end den aftalte kvote, nødvendigvis må sælge til højere priser for dermed at være i stand til at kunne udrede kompensationen herfor til de andre aftaledeltagere.

En aftale om begrænsning af produktionen kan også foreligge, hvis aftaledeltagerne f.eks. skal give deres samtykke til, at en af deltagerne ønsker at udvide sin produktion eller at bygge en ny fabrik.

Hvis virksomheder som følge af overkapacitet og faldende efterspørgsel inden for en branche indgår aftale om (midlertidige) produktionsstandsninger for at opretholde fortsat høje priser, kan der også foreligge en ulovlig produktionsbegrænsningsaftale, jf. EF-Domstolens dom af 20. november 2008 i sag C-209/07 ”Beef Industry Development”.

En aftale mellem to eller flere virksomheder om at begrænse deres salg af varer eller tjenesteydelser indebærer en kunstig begrænsning af udbuddet. Lige som for produktionsbegrænsningsaftaler kan der f.eks. være aftalt kvoter for de mængder, som deltagerne må sælge samt en kompensationsordning herfor.

§ 7, stk. 2, nr. 3

Med bestemmelsen foreslås der ligeledes indført et ubetinget forbud mod aftaler om opdeling af markeder eller kunder. Sådanne aftaler, der udgør alvorlige konkurrencebegrænsninger, er ofte en del af en overordnet aftale eller kartel om ens høje priser og salgsbegrænsninger. Der kan dog også være indgået separate aftaler om markeds- og kundedeling med henblik på at sikre et generelt højt prisniveau mellem aftaledeltagerne.

Kommissionens bagatelmeddelelse finder ifølge pkt. 11, stk. 1, litra c, ikke anvendelse på aftaler mellem konkurrenter om at fordele markeder eller kunder. Det er ensbetydende med, at markeds- eller kundedelingsaftaler, der mærkbart kan påvirke samhandelen, er undergivet et ubetinget forbud efter EF-traktatens artikel 81, stk. 1. Med den foreslåede bestemmelse bringes anvendelsesområdet for forbuddet i § 6, stk.1, på linje med, hvad der gælder efter EU-konkurrencereglerne.

En markedsdelingsaftale kan f.eks. omfatte tildeling af en given andel af markedet eller tildeling af særlige geografiske områder. I beslutning af 21. oktober 1998 i sagen ”Præisolerede rør” (EF-Tidende 1999, nr. L 24, s. 1) fandt Kommissionen, at en række producenter af præisolerede rør til fjernvarmeanlæg i Danmark, Italien og Tyskland udover tilbudskoordinerer bl.a. havde opdelt de nationale markeder og i sidste instans hele det europæiske marked imellem sig på grundlag af en kvoteordning og havde overladt de nationale markeder til bestemte producenter, idet andre producenter trak sig ud af de pågældende markeder.

I beslutning af 18. juli 2001 i sagen ”SAS/Maersk Air” (EF-Tidende 2001, nr. L 265, s.15) fandt Kommissionen, at de to virksomheder for det første havde indgået en markedsdelingsaftale om indenrigsruterne, ifølge hvilken SAS ikke ville flyve på Maersk Airs ruter til og fra Jylland, mens Maersk Air ikke ville starte konkurrerende flyvninger ud af København på de ruter, som SAS befløj eller ønskede at beflyve. For det andet havde virksomhederne indgået markedsdelingsaftaler om individuelle udenrigsruter.

En kundedelingsaftale kan også omfatte fordeling af individuelle kunder eller tildeling af kundegrupper (f.eks. offentlige institutioner, detailhandlere og endelige forbrugere). Med sådanne aftaler afskæres den enkelte aftaledeltagers mulighed for at erhverve flere kunder og dermed forøge sin markedsandel på de andre aftaledeltageres (konkurrenters) bekostning. En kundedelingsaftale kan også indebære et forbud for deltagerne mod at levere til hinandens kunder trods kundernes egen opfordring til at levere. Derved indebærer aftalen færre valgmuligheder for kunderne og kan medføre højere priser.

Vertikale markeds- eller kundedelingsaftaler udgør også alvorlige konkurrencebegrænsninger. Det fremgår således af artikel 4, litra b, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2790/1999 af 22.

december 1999 om anvendelse af EF-traktatens artikel 81, stk. 3, på kategorier af vertikale aftaler og samordnet praksis (EF-Tidende 1999, nr. L 336, s. 21), at aftaler mellem virksomheder om begrænsning af det område eller den kundegruppe, som køberen må sælge aftalevarerne til, ikke er omfattet af gruppefritagelsen. Med den foreslåede bestemmelse bliver det klargjort, at vertikale markeds- eller kundedelingsaftaler, der ikke mærkbart kan påvirke samhandelen mellem EU-medlemsstaterne, også er underlagt et ubetinget forbud efter § 6, stk. 1.

§ 7, stk. 2, nr. 4

Bestemmelsen indebærer et ubetinget forbud mod tilbudskoordinering, dvs. ethvert samarbejde mellem tilbudsgiverne inden tilbudsgivningen, og som har til formål eller til følge, at konkurrencen mellem de bydende sættes ud af kraft. Tilbudskoordinering kan anses som en speciel form for kundedeling.

Med nogle få sproglige ændringer svarer den foreslåede bestemmelse til den gældende § 7, stk. 2, nr. 2. Der henvises til FT 1999-2000, tillæg A, s. 6811.

Til nr. 2

I tilfælde af, at Kommissionen ikke selv vælger at behandle sager om ulovlig statsstøtte med samhandelspåvirkning, kan Konkurrencerådet behandle sagerne. I sådanne situationer er det uhensigtsmæssigt, at de rentesatser og renteregler, der anvendes, er anderledes end de satser og regler, som Kommissionen anvender. For at skabe overensstemmelse med de regler, der gælder for tilbagebetaling af ulovlig EU-statsstøtte, foreslås det derfor, at Konkurrencerådet, når der efter § 11 a, stk. 1, udstedes påbud om tilbagebetaling af ulovlig støtte samt forrentning heraf, fastsætter rentesatsen i overensstemmelse med de til enhver tid gældende regler for tilbagebetaling af statsstøtte ydet i strid med EF-traktatens artikel 88, stk. 3. Tilsvarende foreslås der indført hjemmel for Konkurrencerådet til at pålægge betaling af renters rente ved krav om tilbagebetaling af ulovlig modtaget statsstøtte, således at de påløbne renter i det foregående år tilskrives renter hvert efterfølgende år. De foreslåede regler for rentesatsen og renters rente skal finde anvendelse uanset, om støtten har samhandelspåvirkning eller ej.

Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EU-Tidende 2004 L nr. 140, s. 1) – som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 271/2008 af 30. januar 2008 (EU-Tidende 2008 L nr. 82, s. 1) – (herefter Kommissionens forordning nr. 794/2004), er udgangspunktet, at den rentesats, der skal anvendes i forbindelse med tilbagebetaling af statsstøtte, som er ydet i strid med traktatens artikel 88, stk. 3, er en årlig procentsats fastsat for hvert kalenderår.

Hvad angår rentesatsen, er metoden for beregning heraf ved tilbagebetaling af ulovlig statsstøtte efter EF-traktaten fastsat i Kommissionens forordning nr. 794/2004 og Kommissionens meddelelse (EF) om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten (EU-Tidende 2008 C nr. 14, s. 6). Kommissionen offentliggør de aktuelle og tidligere rentesatser i Den Europæiske Unions Tidende og på Kommissionens hjemmeside. Da Kommissionen som udgangspunkt fastsætter rentesatsen særskilt for hver medlemsstat, gælder der en særlig dansk rentesats. Med den foreslåede bestemmelse skal denne rentesats også være gældende for de rentekrav, som Konkurrencerådet udsteder påbud om.

Som efter den gældende lov beregner Konkurrencerådet også efter forslaget renter fra det tidspunkt, hvor den ulovlige støtte blev stillet til modtagerens rådighed, og indtil der sker tilbagebetaling. Den rentesats, der finder anvendelse, er den sats, der gælder på den dato, hvor den ulovlige støtte første gang blev stillet til rådighed for modtageren. Hvad angår størrelsen af rentesatsen og rentetilskrivningsmetoden, finder Kommissionens til enhver tid gældende regler herom anvendelse. Krav om tilbagebetaling forældes som udgangspunkt fem år efter, at støtten er udbetalt.

Støtte kan antage mange former, og begrebet omfatter støtte af enhver tænkelig art. Der kan være tale om direkte støtte f.eks. i form af kontante tilskud m.v., eller indirekte støtte f.eks. i form af skatte- og afgiftslettelser eller lån på særligt fordelagtige vilkår. Uanset hvilken form støtten antager, og uanset, om der er tale om støtte ydet flere gange over en længere periode, vil det afgørende tidspunkt for beregning af renter og renters rente, være det tidspunkt, hvor fordelene af støtten indtrådte for modtageren. Hvis der f.eks. er tale om støtte i form af udlejning af bygninger på vilkår, der ikke svarer til normale markedsvilkår, vil det tidspunkt, hvor støtten første gang er stillet til rådighed for modtageren, være det tidspunkt, hvor modtageren første gang opnåede fordelene af det udlejede på de fordelagtige vilkår.

I dansk ret kræver det som udgangspunkt udtrykkelig lovhjemmel at pålægge betaling af renters rente. Hvis der ikke pålægges renters rente af ulovlig modtaget offentlig støtte, kan det indebære, at en modtager reelt opnår en yderligere støtte i form af en rentefordel ved kun at skulle tilbagebetale renterne af den investering, som støtten har kunnet give modtageren mulighed for at foretage, og ikke en løbende akkumulering (renters rente) heraf. Det kan stride mod formålet med at kræve tilbagebetaling af ulovlig støtte, der går ud på at genoprette den oprindelige situation på markedet ved at fjerne samtlige af de fordele, som en modtager har haft af støtten.

Kommissionen har hjemmel til at pålægge betaling af renters rente i forbindelse med krav om tilbagebetaling af statsstøtte, der er ydet i strid med EF-traktatens artikel 88, stk. 3, jf. artikel 11, stk. 2, i Kommissionens forordning nr. 794/2004.

Krav om tilbagebetaling af ulovlig støtte ydet ud over en periode på et år kan tilskrives renters rente fra det første år, hvor den ulovlige støtte første gang blev stillet til rådighed. For de efterfølgende år tilskrives renter af hvert yderligere beløb, hvormed der er ydet ulovlig støtte i det pågældende år, idet beløbet tillægges tidligere tilskrevne renter. Tilskrivning af renters rente vil dog ikke være relevant, hvis der er tale om en ulovlig støtte, som kun har været stillet til modtagerens rådighed inden for et kortere tidsrum, der ikke strækker sig ud over en periode på et år.

Til nr. 3

I overensstemmelse med fusionsudvalgets anbefalinger foreslås de gældende beløbsgrænser for virksomheder omfattet af fusionskontrollen nedsat fra 3,8 mia. kr. til 900 mio. kr., henholdsvis fra 300 mio. kr. til 100 mio. kr. Med den foreslåede bestemmelse vil fusioner, hvor de deltagende virksomheder tilsammen har en samlet årlig omsætning i Danmark på mindst 900 mio. kr., og mindst to af de deltagende virksomheder hver især har en samlet årlig omsætning i Danmark på mindst 100 mio. kr., herefter være omfattet af lovens regler om fusionskontrol. For begge omsætningsgrænser gælder, at der skal være tale om omsætning i Danmark, dvs. begge tærskelværdier er baseret på national omsætning.

Begge betingelser skal være opfyldt for, at en fusion skal anmeldes til Konkurrencestyrelsen. En sammenlægning af to virksomheder, som tilsammen har en omsætning i Danmark på 900 mio. kr., men hvor kun den ene virksomheds omsætning overstiger 100 mio. kr., vil derfor ikke være anmeldelsespligtig. En fusion mellem f.eks. tre virksomheder, hvis samlede omsætning i Danmark er på 900 mio. kr. eller derover, og hvor en af virksomhederne har en omsætning på under 100 mio. kr., vil være omfattet af anmeldelsespligt, hvis de to øvrige virksomheder hver især har en omsætning på mindst 100 mio. kr.

Der er alene tale om en justering af beløbsgrænserne i den gældende § 12, stk. 1, nr. 1. For bemærkningerne til denne bestemmelse henvises til FT 1999-2000, tillæg A, s. 6815ff.

Beløbsgrænserne i den gældende § 12, stk. 1, nr. 2, berøres ikke af forslaget. For fusioner, der involverer en virksomhed, der har hele eller hovedparten af sin omsætning i udlandet, er betingelsen for anmeldelsespligt fortsat, at der skal være tale om en fusion mellem en virksomhed, der har en samlet årlig omsætning i Danmark på mindst 3,8 mia. kr., og en virksomhed, der har en samlet årlig omsætning på verdensplan på mindst 3,8 mia. kr. Hermed suppleres de nationale omsætningstærskler af en global tærskelværdi. Ligesom tidligere vil lovens § 12, stk. 1, i overensstemmelse med fusionsudvalgets anbefalinger således indeholde to regelsæt for fusioner, der kan omfattes af den danske fusionskontrol.

Til nr. 4

De gældende regler tager ikke fuldt ud højde for en situation, hvor Kommissionen henviser en fusion til behandling i Danmark, og hvor der kan være tvivl om, hvorvidt Konkurrencerådet har kompetence til at behandle sagen, fordi de deltagende virksomheders omsætning ikke overstiger de danske tærskelværdier.

På den baggrund og for en klargøring af retstilstanden foreslås det, at bestemmelsen ændres, således at en fusion, som Kommissionen i medfør af forordning (EF) nr. 139/2004 om fusionskontrol (EU-Tidende 2004, nr. L 24, s. 1) - herefter "fusionskontrollforordningen" - henviser til behandling i Danmark, vil kunne behandles af Konkurrencerådet, selv om de deltagende virksomheders omsætning ikke når op på beløbsgrænserne i stk. 1. Den foreslåede ændring er i overensstemmelse med fusionsudvalgets anbefaling.

Henvisning fra Kommissionen af en fusion til en medlemsstat vil kunne ske i situationer, hvor en fusion med fællesskabsdimension påvirker konkurrencen på et marked, der er beliggende i én medlemsstat, og som på enhver måde fremstår som et særskilt marked og ikke udgør en væsentlig del af fællesmarkedet, jf. reglerne om kompetencefordeling i forordningens art. 9.

Til nr. 5

Den gældende § 12 c, stk. 1, indeholder hjemmel for Konkurrencerådet til at træffe afgørelse om, hvorvidt en fusion, der er anmeldelsespligtig i henhold til § 12 b, stk. 1, eller som af Kommissionen er henvist til Konkurrencerådets behandling, jf. § 12, stk. 5, kan godkendes eller forbydes. Hjemlen til, hvilke fusioner Konkurrencerådet kan behandle, fremgår af § 12, stk. 1 og 5, og der er således ikke behov for i § 12 c, stk. 1, at henviser til disse bestemmelser. Det foreslås derfor, at henvisningerne til disse bestemmelser udgår.

Samtidig præciseres det med den foreslåede ændring, at godkendelse af en fusion kan ske med tilknyttede vilkår m.v. Adgangen til at godkende en fusion med tilknyttede vilkår m.v. fremgår af § 12 e, hvorefter Konkurrencerådet til godkendelsen af en fusion kan knytte vilkår eller udstede påbud, herunder for at sikre, at de deltagende virksomheder opfylder de tilsagn, de har givet over for Konkurrencerådet for at fjerne de skadelige virkninger af fusionen.

Den foreslåede bestemmelse indeholder en opstilling af de måder, hvorpå en fusionssag kan afsluttes: Godkendelse, godkendelse med tilsagn, forbud mod at gennemføre en fusion, og godkendelse på baggrund af en forenklet sagsbehandling. Hjemlen til at godkende en fusion på baggrund af en forenklet sagsbehandling fremgår af lovforslagets § 1, nr. 7. Om hjemlens nærmere indhold henvises til bemærkningerne hertil.

Af den tidligere fusionskontrolforordning fremgik det, at en beslutning om godkendelse af en fusion også omfattede en godkendelse af de konkurrencebegrænsninger, der er direkte knyttet til og nødvendige for fusionens gennemførelse - såkaldte accessoriske begrænsninger. I lighed hermed fremgik det af bemærkningerne til de danske regler om fusionskontrol, FT 1999-2000, tillæg A, s. 6823-24, at Konkurrencerådet ved godkendelse af en fusion samtidig skal vurdere de accessoriske begrænsninger, og at en godkendelse af en fusion således også vil omfatte sådanne accessoriske begrænsninger.

Med vedtagelsen af den gældende fusionskontrolforordning har Kommissionen ændret praksis på dette område. For fusioner med fællesskabsdimension er udgangspunktet herefter, at det er op til de deltagende virksomheder selv at vurdere, om de enkelte vilkår i fusionsaftalen udgør en nødvendig del af aftalen og dermed er accessoriske begrænsninger. En godkendelse af en fusion omfatter herefter automatisk sådanne begrænsninger, uden at Kommissionen skal vurdere disse begrænsninger i de enkelte tilfælde.

I lighed med ændringen i fusionskontrolforordningen vil det også som udgangspunkt være op til de deltagende virksomheder selv at vurdere accessoriske begrænsninger, når der er tale om fusioner omfattet af de danske regler om fusionskontrol. Med indførelse af et princip om, at fusionsparterne selv skal vurdere sådanne begrænsninger, vil Konkurrencerådet herefter ikke være forpligtet til at vurdere accessoriske begrænsninger i hvert enkelt tilfælde og behandle dem særskilt. Det er herefter virksomhedernes ansvar, om begrænsningerne er accessoriske i forhold til gennemførelsen af en fusion.

Praksis fra tidligere danske fusionsafgørelser samt fra afgørelser truffet af Kommissionen vil være vejledende for virksomhedernes vurdering af de begrænsninger, der er knyttet til fusionen. Kommissionen har i sin seneste meddelelse om konkurrencebegrænsninger, der er direkte knyttet til og nødvendige for gennemførelsen af fusioner (EU-Tidende 2005, nr. C 56, s. 24), redegjort for, hvordan begrebet accessoriske begrænsninger skal fortolkes. Hvis en fusion omfatter begrænsninger, som der ikke findes praksis for, eller som ikke er omfattet af Kommissionens meddelelse, og som giver anledning til reel usikkerhed, vil Konkurrencerådet dog efter anmodning fra fusionsparterne kunne foretage en vurdering heraf samtidig med vurderingen af fusionen. Fusioner, hvor de deltagende virksomheder anmoder om en vurdering af accessoriske begrænsninger, vil ikke kunne blive omfattet af den forenkede procedure.

Til nr. 6

§ 12 c, stk. 3, i den gældende lov fastlægger, at samordningsaspekter i forbindelse med oprettelse af et joint venture, som udgør en fusion efter § 12 a, stk. 2, skal vurderes efter kriterierne i § 6, stk. 1, og § 8, stk. 1, for at fastslå, om transaktionen kan godkendes. Med § 24 er det fastlagt, at sager efter EF-traktatens artikel 81 og 82, herunder sager, hvor der sker parallel anvendelse af denne lovs §§ 6 og 11, kan behandles af Konkurrencerådet, når sagen har tilknytning til Danmark. Afgørende herfor er, om der er samhandelspåvirkning.

Med den foreslåede tilføjelse præciseres det, at den form for samordnet praksis mellem virksomheder, der kan opstå i forbindelse med oprettelse af et joint venture, som udgør en fusion efter § 12 a, stk. 2, også skal vurderes efter EF-traktatens art. 81, stk. 1 og stk. 3, hvis der er samhandelspåvirkning. Uanset om en sag har samhandelspåvirkning eller ej, vil Kommissionens praksis på området fortsat være vejledende for Konkurrencerådets vurdering af samordningsaspekter ved et joint venture. Kommissionens seneste fortolkningsbidrag på dette område fremgår af Kommissionens konsoliderede meddelelse om jurisdiktion (EU-Tidende 2008, nr. C 95, s. 1).

Til nr. 7

Den gældende § 12 c, stk. 7, indeholder mulighed for, at Konkurrencerådet kan forhåndsgodkende planlagte fusioner. Forhåndsgodkendelse kan alene opnås, hvis den planlagte fusion kan godkendes på baggrund af de oplysninger, der allerede findes i Konkurrencestyrelsen, eller som virksomheden afgiver. § 12 c, stk. 8, angiver retsvirkningen i tilfælde, hvor Konkurrencerådet måtte komme frem til, at en planlagt fusion ikke kan opnå en sådan forhåndsgodkendelse. Bestemmelsen har imidlertid i praksis vist sig begrænset anvendelig, fordi reglen kun kan anvendes på fusioner, der kan godkendes uden vilkår og uden forudgående offentliggørelse.

Bestemmelserne om forhåndsgodkendelse i § 12 c, stk. 7-8, foreslås derfor ophævet. I stedet foreslås i overensstemmelse med fusionsudvalgets anbefalinger indført en mulighed for forenklet anmeldelse og sagsbehandling af uproblematisk fusioner. En sådan procedure for forenklet behandling indebærer, at oplysningerne om fusionen offentliggøres, hvorved bl.a. kunder, konkurrenter og leverandører får mulighed for at gøre Konkurrencestyrelsen opmærksom på eventuelle konkurrenceproblemer ved en planlagt fusion. Hermed tager proceduren højde for det behov, der er for at høre markedet, inden en fusion godkendes. Hvis fusionen er uproblematisk, vil virksomhederne kunne opnå en godkendelse af fusionen inden for kort tid.

Efter de gældende danske regler skal alle fusioner behandles efter samme procedurer, dvs. de deltagende virksomheder skal afgive samme detaljerede oplysninger, og alle sager skal undergives en egentlig behandling. Erfaringerne gennem de år, hvor der har været fusionskontrol i Danmark, har imidlertid vist, at en række fusioner er uproblematisk og derfor reelt vil kunne godkendes uden, at Konkurrencestyrelsen gennemfører større undersøgelser af markedet m.v. Ved en nedsættelse af omsætningsgrænserne for, hvornår en fusion er anmeldelsespligtig, forventes det, at godt halvdelen af de anmeldte fusioner vil være uproblematisk. Det er derfor hensigtsmæssigt, at der samtidig med den foreslåede nedsættelse af omsætningsgrænserne, jf. forslaget § 1, nr. 3, indføres en mulighed for, at fusioner, der ikke medfører konkurrenceproblemer, kan omfattes af en forenklet procedure.

Samtidig med ophævelsen af de nuværende § 12 c, stk. 7-8, foreslås derfor indsat en bestemmelse, hvorefter Konkurrencestyrelsen efter en forenklet sagsbehandling kan godkende en fusion, hvis styrelsen finder, at fusionen på baggrund af de foreliggende oplysninger ikke giver anledning til indsigelser fra styrelsens side.

Selv om der bliver tale om en afgørelse om godkendelse på det foreliggende grundlag, vil der være tale om en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, og som dermed er undergivet de forvaltningsretlige regler om aktindsigt m.v.

I henhold til § 12 c, stk. 2, indebærer en vurdering af en anmeldt fusion en undersøgelse af, om fusionen bevirker, at den effektive konkurrence hæmmes betydeligt. For det nærmere indhold i denne vurdering henvises til bemærkningerne til § 12 c, stk. 2, jf. FT 1999-2000, tillæg A, s. 6823-6825 og FT 2004-05, tillæg A, s. 1646-1647. En række fusioner vil på forhånd kunne karakteriseres som uproblematisk. Der kan eksempelvis være tale om fusioner mellem virksomheder, der ikke er aktive på det samme marked, eller fusioner mellem virksomheder, der er aktive på det samme marked, men hvor de fusionerende virksomheder vil få en samlet markedsandel, der er så lille, at fusionen ikke vil kunne skabe konkurrenceproblemer. Når der er tale om joint ventures, vil der også være en række transaktioner, der i mange tilfælde ikke påvirker konkurrencen, men som alligevel udløser anmeldelsespligt. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis et joint venture overgår fra fælles kontrol til enekontrol. Medmindre særlige forhold gør sig gældende, vil sådanne fusioner derfor kunne godkendes uden, at Konkurrencerådet forinden foretager større undersøgelser.

Når der er tale om fusioner, der på forhånd kan karakteriseres som uproblematisk, er det ikke nødvendigt, at anmelder afgiver oplysninger i samme omfang som ved en fuld anmeldelse. Samtidig med indførelse af en forenklet godkendelsesprocedure vil der derfor i medfør af § 12 b, stk. 3, indføres et toleddet anmeldelsessystem, hvorefter fusioner, der på forhånd kan karakteriseres som uproblematisk, kan anmeldes forenklet.

De nærmere regler om anmeldelsespligt, der vil blive udstedt i medfør af § 12 b, stk. 3, vil angive kriterierne for forenklet anmeldelse. Selv om en fusion som udgangspunkt falder ind under ét af kriterierne for forenklet anmeldelse, vil der kunne være tilfælde, hvor det ikke på forhånd kan udelukkes, at fusionen kan medføre konkurrenceproblemer, og det derfor er nødvendigt med flere oplysninger for at kunne vurdere fusionen. Vurderingen af, om en fusion opfylder betingelserne for forenklet anmeldelse, vil derfor altid skulle foretages konkret, og Konkurrencestyrelsen vil altid kunne kræve en fuld anmeldelse, hvis dette er nødvendigt for i tilstrækkeligt omfang at kunne undersøge, om fusionen medfører konkurrenceproblemer. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis der er tale om et marked, som det er vanskeligt at afgrænse, og hvor markedsafgrænsningen har betydning for vurderingen af fusionen. Det kan også være tilfældet, hvis der i forbindelse med offentliggørelse af den forenkledte anmeldelse kommer bemærkninger fra tredjemand, der skaber tvivl om, hvorvidt fusionen hæmmer konkurrencen.

De tvivlsspørgsmål, der vil kunne opstå i forbindelse med vurderingen af, om en fusion kan anmeldes forenklet, vil oftest kunne afklares i forbindelse med forudgående drøftelser med Konkurrencestyrelsen, inden fusionen anmeldes. Konkurrencestyrelsen vil i en vejledning informere om vigtigheden og betydningen af, at virksomhederne allerede i prænotifikationsfasen tager kontakt til Konkurrencestyrelsen.

Selve den forenkledede sagsbehandling består i, at Konkurrencestyrelsen gennemgår anmeldelsen med henblik på at påse, om betingelserne for at anmelde forenklet er opfyldt. Som et led heri foretager Konkurrencestyrelsen en vurdering af den markedsafgrænsning, anmelder har foretaget, og sammenholder dette med styrelsens eget kendskab til det pågældende marked. Konkurrencestyrelsen undersøger tillige, om andre forhold i sagen eller på det pågældende marked kan være årsag til, at der skal ske en nærmere vurdering af fusionen, inden sagen kan afsluttes. Sideløbende hermed offentliggør Konkurrencestyrelsen fusionsanmeldelsen med en nærmere angiven frist for tredjemand, f.eks. konkurrenter, kunder eller leverandører, til at komme med eventuelle bemærkninger til fusionen. Udover denne offentliggørelse sender Konkurrencestyrelsen oplysning om den anmeldte fusion direkte til de vigtigste konkurrenter, kunder og leverandører, som anmelder selv har angivet, eller som styrelsen i øvrigt har kendskab til. Hvis Konkurrencestyrelsens indledende undersøgelser ikke har givet anledning til at foretage yderligere undersøgelser, og tredjemand ikke er fremkommet med begrundede indsigelser mod fusionen, vil fusionen blive godkendt ved, at Konkurrencestyrelsen meddeler anmelder, at fusionen er godkendt på baggrund af en forenklet sagsbehandling, idet den ikke giver anledning til indsigelser. Godkendelsen vil tillige blive offentliggjort på Konkurrencestyrelsens hjemmeside.

Når der er tale om fusioner, der godkendes på baggrund af en forenklet sagsbehandling, og som er anmeldt forenklet, indebærer Konkurrencestyrelsens sagsbehandling, at styrelsen ikke ud over den ovenfor beskrevne høring samt gennemgang af anmeldelsen foretager en egentlig prøvelse af de modtagne oplysninger. Godkendelsen gives således på baggrund af de oplysninger, som Konkurrencestyrelsen har modtaget fra de deltagende virksomheder samt eventuelt fra tredjemand. Som det fremgår nedenfor, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, vil Konkurrencerådet kunne tilbagekalde en godkendelse af en fusion, hvis godkendelsen baserer sig på urigtige eller vildledende oplysninger fra en eller flere af de deltagende virksomheder.

Ud over fusioner, der falder ind under kriterierne for forenklet anmeldelse, vil også andre fusioner kunne godkendes forenklet, hvis Konkurrencestyrelsen uden større undersøgelser af markedet m.v. kan konstatere, at fusionen ikke vil medføre konkurrenceproblemer, og godkendelse kan ske i fase I, dvs. senest 25 dage efter modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse, jf. lovforslagets § 1, 8. Eftersom sådanne fusioner ikke på samme måde som de fusioner, der er omtalt ovenfor, på forhånd kan karakteriseres som uproblematisk, vil sådanne fusioner skulle anmeldes fuldt.

Til nr. 8

Med ændringen af § 12 d foreslås indført nye tidsfrister for behandlingen af anmeldte fusioner. Med de nye frister vil Konkurrencerådet få længere tid – særligt i fase II – til at undersøge, hvilke virkninger en anmeldt fusion vil få for den fremtidige konkurrence. De foreslåede ændringer er i overensstemmelse med fusionsudvalgets anbefalinger.

Ligesom efter de gældende regler foreslås behandlingen af en fusion at ske i to faser. Fristerne foreslås regnet i hverdage i stedet for uger og måneder. Med udtrykket ”hverdage” menes mandag til fredag bortset fra helligdage, juleaftensdag og nytårsaftensdag. Dette svarer til den definition, der er anvendt i § 18, stk. 4-5, jf. FT 2006-07, tillæg A, s. 4983.

Første fase (herefter fase I) kan maksimalt vare 25 hverdage, og regnes fra Konkurrencestyrelsen har modtaget en fuldstændig anmeldelse. Efter de gældende regler er fristen i fase I på fire uger.

Den nye frist på 25 hverdage svarer til ca. fem uger, hvorved forslaget vil indebære, at fristen i fase I forlænges ca. en uge.

Anden fase (herefter fase II) foreslås forlænget således, at fra det tidspunkt, hvor der er truffet beslutning om at indlede særskilt undersøgelse af en fusion, har Konkurrencerådet yderligere 90 hverdage til at behandle sagen. Efter de gældende regler er fristen i fase II på tre måneder fra modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse. De ændrede regler betyder, at fristen for afgørelse af en fusions sag, der overgår til fase II-behandling, forlænges fra de gældende tre måneder til omkring fem måneder. De foreslåede frister i fase I og II svarer til de frister, der efter fusionskontrollforordningen gælder for Kommissionens behandling af anmeldte fusioner.

Ud over nye frister for behandling af fusionssager foreslås der også indført to muligheder for forlængelse af fristerne i situationer, hvor virksomhederne enten foreslår nye eller reviderede tilsagn sent i forløbet eller, hvor der er enighed mellem de deltagende virksomheder og Konkurrencerådet herom. I begge tilfælde vil fristen maksimalt kunne forlænges med 20 hverdage.

De foreslåede forlængede frister i fase I og II sammenholdt med de foreslåede muligheder for yderligere forlængelse bevirker, at muligheden for ekstraordinær fristafbrydelse ikke længere skønnes nødvendig. Den gældende § 12 d, stk. 3, 2. pkt. foreslås derfor ikke videreført.

§ 12 d, stk. 1

I medfør af bestemmelsen skal der senest 25 hverdage efter modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse træffes beslutning om, at fusionen kan godkendes efter en forenklet sagsbehandling, eller at fusionen kan godkendes, herunder på vilkår m.v. Inden for samme frist kan der endvidere træffes beslutning om en særskilt undersøgelse af fusionen.

Kravet om, at fristerne begynder at løbe, fra anmeldelsen er fuldstændig, gælder både for indgivelse af en fuld og en forenklet anmeldelse af en fusion. Fristen løber fra den dag, Konkurrencestyrelsen har modtaget den fuldstændige anmeldelse, og udløber således 25 hverdage herefter. Hvis en fusion er anmeldt forenklet, og Konkurrencestyrelsen efter, at anmeldelsen er fuldstændig, har krævet en fuld anmeldelse af fusionen, vil de dage, der allerede er forløbet i fase I, blive modregnet i fase I, når fristerne begynder at løbe i forbindelse med indlevering af en fuldstændig, fuld anmeldelse. Det vil f.eks. sige, at hvis Konkurrencestyrelsen 15 hverdage henne i fase I under behandlingen af en forenklet fusionsanmeldelse kræver fusionen fuldt anmeldt, vil disse 15 hverdage blive modregnet, når der foreligger en fuldstændig, fuld anmeldelse af fusionen. Herefter vil der reelt kun restere 10 hverdage til behandlingen af den fulde fusionsanmeldelse i fase I.

For fristberegning i øvrigt henvises til Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven fra 1986, punkt 211 – 213. Hvis fusionsanmeldelse sker elektronisk, vil fristerne dog kun begynde at løbe samme dag, hvis oplysningerne er modtaget inden kontortids ophør.

Hvis der er tale om en fusion, der af Kommissionen er henvist til Konkurrencerådets behandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, regnes fristen ligeledes fra det tidspunkt, hvor Konkurrencestyrelsen beslutter, at anmeldelsen er fuldstændig.

I henhold til artikel 22 i fusionskontrollforordningen kan en medlemsstat anmode Kommissionen om at behandle en fusion, der ikke har fællesskabsdimension, men som påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne og truer med at påvirke konkurrencen betydeligt. I en situation, hvor

Konkurrencerådet foretager en sådan anmodning, suspenderes tidsfristerne i § 12 d, indtil der er truffet beslutning om, hvor fusionen skal behandles. Hvis en fusion, der ikke har fællesskabsdimension, men som er anmeldt i flere medlemsstater, herunder Danmark, på foranledning af anmodning fra en anden medlemsstat overvejes henvist til Kommissionen, suspenderes tidsfristerne i § 12 d også, indtil Kommissionen har truffet afgørelse om henvisning til Kommissionen, eller indtil Konkurrencerådet har besluttet ikke at tilslutte sig anmodningen for så vidt angår den del af fusionen, der er anmeldt i Danmark.

En sag, der afsluttes i fase I, kan munde ud i enten en godkendelse, herunder med tilsagn, eller en beslutning om at indlede særskilt undersøgelse af fusionen. En godkendelse kan være såvel en godkendelse efter den almindelige procedure som godkendelse på baggrund af en forenklet sagsbehandling, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 7. Beslutning om at forbyde en fusion kan således alene træffes efter en særskilt undersøgelse af fusionen, jf. § 12 d, stk. 2.

Hvis de foretagne undersøgelser af fusionens konkurrencevirkninger inden for fristen i fase I, dvs. inden for de 25 hverdage, viser, at fusionen ikke umiddelbart vil kunne godkendes, træffes beslutning om overgang til fase II. Herved sikres, at Konkurrencerådet har den fornødne tid til at træffe beslutning om, hvorvidt fusionen vil kunne godkendes, herunder evt. på vilkår m.v., eller om fusionen skal forbydes. Af hensyn til virksomhederne er det hensigten, at en fusions sag altid behandles så hurtigt som muligt. Selv om en sag overgår til fase II, er dette derfor ikke ensbetydende med, at sagsbehandlingen i alle tilfælde forlænges med 90 hverdage.

§ 12 d stk. 2

For sager, der overgår til fase II, har Konkurrencerådet 90 hverdage til at træffe beslutning om, hvorvidt fusionen kan godkendes, herunder på vilkår m.v., eller om den skal forbydes. Hvis undersøgelsen af fusionen viser, at fusionen hæmmer den effektive konkurrence betydeligt, vil fusionen blive forbudt, jf. § 12 c, stk. 2, 2. pkt., medmindre de deltagende virksomheder afgiver tilsagn, der fjerner de skadelige virkninger af fusionen. I situationer, hvor den særskilte undersøgelse af fusionen viser, at fusionen ikke fører til, at den effektive konkurrence hæmmes betydeligt, vil fusionen blive godkendt uden tilsagn, jf. § 12 c, stk. 2, 1. pkt.

Fusionsudvalget har anbefalet, at Konkurrencerådet i fase II-sager afgiver en meddelelse, der påpeger de elementer ved fusionen, som vurderes at kunne indebære, at den effektive konkurrence hæmmes betydeligt, såfremt fusionen godkendes uden tilsagn. En sådan meddelelse vil blive fremsendt til de deltagende virksomheder så tidligt som muligt under hensyn til, at Konkurrencerådet skal have de nødvendige oplysninger til brug for identifikation af disse elementer og med henblik på, at meddelelsen kan danne udgangspunkt for de deltagende virksomheders eventuelle afgivelse af tilsagn m.v. Konkurrencestyrelsen vil i en vejledning nærmere beskrive proceduren for afgivelse af en sådan meddelelse.

§ 12 d, stk. 3

Efter denne bestemmelse kan fristen i fase II, jf. § 12 d, stk. 2, forlænges med op til 20 hverdage, hvis en eller flere af de deltagende virksomheder foreslår nye eller reviderede tilsagn. Fristen forlænges kun, hvis der på tidspunktet for afgivelsen af tilsagnene er mindre end 20 hverdage tilbage til, at der efter stk. 2 skulle være truffet en afgørelse, og således, at der er samlet 20 hverdage til vurderingen af tilsagnene.

Forlængelse ved afgivelse af tilsagn er alene muligt i fase II-sager. Hvis en sag skal afgøres ved afgivelse af tilsagn m.v. i fase I, forudsætter det derfor, at de deltagende virksomheder afgiver tilsagn på et så tidligt tidspunkt i forløbet, at Konkurrencerådet har den nødvendige tid til at undersøge tilsagnene inden udløbet af fristen på 25 hverdage i fase I, jf. § 12 d, stk. 1.

Bestemmelsen foreslås indsat, fordi de deltagende virksomheder erfaringsmæssigt ofte foreslår nye eller reviderede tilsagn på et sent tidspunkt i behandlingen af en problematisk fusionssag. I sådanne situationer vil det derfor være hensigtsmæssigt, at fristen for, hvornår Konkurrencerådet skal have truffet beslutning om, at fusionen skal godkendes eller forbydes, kan udskydes, således at Konkurrencerådet får den nødvendige tid til at undersøge virkningerne af de tilbudte tilsagn. Bestemmelsen skal derfor sikre, at Konkurrencerådet altid vil kunne have mindst 20 hverdage til at efterprøve og vurdere de oplysninger og argumenter, som rådet får forelagt. Selv om bestemmelsen giver mulighed for at forlænge fristen med op til 20 hverdage, vil der ved beslutning om en forlængelse blive foretaget en konkret vurdering af, hvor lang fristudsættelse der er behov for.

§ 12 d, stk. 4.

Denne bestemmelse giver mulighed for, at fristen på de anmeldende virksomheders anmodning eller efter beslutning fra Konkurrencerådet med de anmeldende virksomheders samtykke kan forlænges med op til 20 hverdage. Bestemmelsen i 2. pkt. om, at forlængelsen ikke kan overstige 20 hverdage, relaterer sig til såvel en forlængelse, der foretages på de anmeldende virksomheders anmodning som til en forlængelse, der beslutes af Konkurrencerådet med samtykke fra de anmeldende virksomheder.

Anvendelse af bestemmelsen forudsætter enighed herom mellem Konkurrencerådet og de anmeldende virksomheder, dvs. de virksomheder, der forestår anmeldelsen af fusionen til Konkurrencestyrelsen og dermed de virksomheder, der har den løbende kontakt med styrelsen under sagens behandling. Det er de anmeldende virksomheder, der skal fremsætte denne anmodning henholdsvis samtykke i Konkurrencerådets beslutning. Det er således ikke nødvendigt, at samtlige deltagende virksomheder i fusionen fremsætter anmodning herom eller samtykker for at kunne udsætte fristen.

Ligesom det er tilfældet med forlængelsesmuligheden i stk. 3, er denne forlængelsesmulighed alene mulig for fase II-sager. I modsætning til stk. 3, der alene kan finde anvendelse, hvis de deltagende virksomheder afgiver tilsagn sent i forløbet, udgør denne en generel mulighed for at forlænge fristen med nogle dage. Hensigten med bestemmelsen er at indføre mulighed for en mere fleksibel behandling af fusionssagen, idet det hermed gøres muligt at udskyde tidspunktet for en afgørelse i op til 20 hverdage. Brug af forlængelsesmuligheden i stk. 3 udelukker ikke anvendelse af forlængelsesmuligheden i stk. 4 og omvendt.

§ 12 d, stk. 5.

Efter bestemmelsen betragtes det som en afgørelse om godkendelse af fusionen, hvis Konkurrencerådet ikke har truffet afgørelse inden for de frister, der følger af stk. 1-4. Denne bestemmelse er en videreførelse af bestemmelsen i den gældende § 12 d, stk. 3, og angiver således retsvirkningen af, at Konkurrencerådet ikke har truffet en afgørelse om godkendelse eller forbud af en anmeldt fusion inden for lovens frister.

Der foreslås indsat en bestemmelse, hvorefter Konkurrencerådet kan tilbagekalde en godkendelse af en fusion efter § 12 c, stk. 7, hvis rådet bliver bekendt med, at en deltagende virksomhed som led i behandlingen af en fusion, der er anmeldt forenklet, har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger. Rådet får samtidig beføjelse til at kræve, at de deltagende virksomheder inden to uger indgiver en fuld anmeldelse. Herefter begynder fristerne for fusionens behandling, jf. § 12 d, at løbe på ny, dvs. efter indgivelse af en fuldstændig, fuld anmeldelse af fusionen.

Bestemmelsen angiver en ny mulig reaktion i tilfælde af, at de deltagende virksomheder afgiver forkerte oplysninger i forbindelse med en forenklet anmeldelse af en fusion eller behandlingen heraf. Bestemmelsen giver således mulighed for, at Konkurrencerådet kan tilbagekalde en godkendelse af en fusion, som er sket på baggrund af en forenklet sagsbehandling efter indgivelse af en forenklet anmeldelse, hvis det efterfølgende viser sig, at godkendelsen baserer sig på urigtige eller vildledende oplysninger fra en eller flere af de deltagende virksomheder.

Bestemmelsen supplerer reglen i § 12 f, stk. 1, nr. 1, hvorefter Konkurrencerådet kan tilbagekalde en godkendelse af en fusion, når Konkurrencerådets afgørelse i væsentligt omfang bygger på urigtige eller vildledende oplysninger, som kan tilskrives en eller flere af de deltagende virksomheder. For bemærkningerne til denne bestemmelse henvises til FT 1999-2000, tillæg A, s. 6829. Afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger kan tillige straffes med bøde, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, såfremt afgivelsen heraf er enten forsætlig eller groft uagtsom.

Ved godkendelse af en fusion på baggrund af en forenklet anmeldelse baserer Konkurrencestyrelsen sin vurdering på de deltagende virksomheders oplysninger samt de oplysninger, der måtte komme fra tredjemand i forbindelse med offentliggørelse af fusionsanmeldelsen frem for, at styrelsen selv indhenter oplysninger til brug for vurderingen samt i øvrigt foretager en efterprøvning af anmelders oplysninger. Det er derfor vigtigt, at de deltagende virksomheder er meget omhyggelige med at sørge for, at de oplysninger, de afgiver, er rigtige. Med det formål at tilskynde de deltagende virksomheder til at sikre sig rigtigheden af de oplysninger, de afgiver i forbindelse med forenklet anmeldelse af en fusion, bør der derfor også være konsekvenser for afgivelsen af urigtige oplysninger, selv om der ikke kan påvises forsæt eller grov uagtsomhed, eller afgørelsen ikke som forudsat ved anvendelsen af reglen i stk. 1, nr. 1, i væsentligt omfang bygger på de urigtige oplysninger. Dette gælder såvel de oplysninger, virksomhederne har afgivet i forbindelse med indsendelse af den forenklete anmeldelse som de oplysninger, de deltagende virksomheder i øvrigt måtte indsende til Konkurrencestyrelsen som led i sagens behandling.

Selv om der ikke stilles krav om, at godkendelsen i væsentligt omfang skal bygge på de urigtige eller vildledende oplysninger, forudsætter tilbagekaldelse af godkendelsen, at der er tale om fejl i oplysninger eller vurderinger af betydning for Konkurrencerådets vurdering af sagen. I lighed med bemærkningerne til § 12 f, stk. 1, nr. 1, jf. FT 1999-2000, tillæg A, s. 6819, omfatter begrebet urigtige eller vildledende oplysninger også manglende oplysninger.

De urigtige eller vildledende oplysninger skal være afgivet af en af de deltagende virksomheder i fusionen. Bestemmelsen vil således såvel kunne bringes i anvendelse, hvis anmelderen på de deltagende virksomheders vegne har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger, eller hvis oplysningerne kommer direkte fra en eller flere af de deltagende virksomheder.

Det foreslås, at indgivelsen af en fuld anmeldelse af fusionen skal være sket inden to uger fra Konkurrencerådets krav om indgivelse af en fuld anmeldelse under forudsætning af, at fusionen er

gennemført. Undladelse af at anmelde inden for denne frist vil være strafbelagt, jf. lovforslagets § 1, nr. 18.

For fusioner, der er anmeldt fuldt, men godkendt efter § 12 c, stk. 7, vil manglende eller urigtige oplysninger være omfattet af bestemmelsen i § 12 f, stk. 1, nr. 1.

Til nr. 10

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 5.

Til nr. 11

Med den foreslåede tilføjelse ”og undersøgelser” præciseres det, at offentlighedsloven heller ikke finder anvendelse på Konkurrencestyrelsens kontrolundersøgelser, jf. § 18 i den gældende lov, eller sektorundersøgelser, jf. lovforslagets § 1, nr. 13.

Endvidere foreslås der indsat en henvisning til § 11 c, der indeholder en bemyndigelse for økonomi- og erhvervsministeren til at fastsætte regler om gennemførelse af Kommissionens såkaldte transparensdirektiv. Bestemmelsen blev ved lov nr. 375 af 27. maj 2008 indsat i konkurrenceloven.

Til nr. 12

Udgangspunktet efter loven er, at offentlighedsloven ikke gælder for sager efter konkurrenceloven, jf. § 13, stk. 1, 1. pkt. Årsagen hertil er, at Konkurrencerådet og Konkurrencestyrelsen modtager en lang række og meget detaljerede oplysninger om virksomheder m.v. Efter den gældende § 13, stk. 2, skal Konkurrencerådets og Konkurrencestyrelsens afgørelser dog offentliggøres, i hvilken forbindelse oplysningerne fra virksomhederne indgår i kumuleret form eller anonymiseres, såfremt der er tale om drifts- og forretningshemmeligheder, jf. den gældende § 13, stk. 4.

Med den foreslåede nye affattelse af § 13, stk. 2, er der primært tale om ændringer af lovteknisk karakter, idet der dog foreslås indført hjemmel til offentliggørelse af Konkurrenceankenævnets kendelser samt nærmere angivne domme.

Den gældende bestemmelse angiver ikke, hvilken myndighed der står for offentliggørelsen. I praksis har det været Konkurrencestyrelsen, der har offentliggjort afgørelserne m.v. på styrelsens hjemmeside. Med den nye affattelse præciseres det, at det er Konkurrencestyrelsen, som står for offentliggørelsen.

Udtrykket ”afgørelser” skal som efter den gældende bestemmelse forstås i overensstemmelse med afgørelsesbegrebet i forvaltningslovens § 2, stk. 1.

Som efter den gældende bestemmelse er den altovervejende hovedregel, at de afgørelser, der træffes efter loven, skal offentliggøres enten i deres helhed eller i form af et resumé heraf. Ved offentliggørelsen af afgørelser m.v. finder bestemmelsen i § 13, stk. 4, anvendelse, dvs. med respekt for tekniske forhold samt drifts- og forretningshemmeligheder m.v. Offentliggørelse af en afgørelse truffet efter § 10 a, hvorefter en dominerende virksomhed påbydes at indsende sine samhandelsbetingelser, medfører således ikke, at virksomhedens samhandelsbetingelser offentliggøres.

Efter persondatalovens § 9, stk. 1, kan følsomme personoplysninger behandles, hvis det sker med henblik på at føre retsinformationssystemer af væsentlig samfundsmæssig betydning. Behandlingen skal samtidig være nødvendig for førelsen af systemerne. Bestemmelsen tager bl.a. sigte på en myndigheds offentliggørelse af afgørelser på myndighedens hjemmeside. Datatilsynet kan efter § 9, stk. 3, stille nærmere vilkår for offentliggørelsen. Ifølge Datatilsynets standardvilkår for offentliggørelse af afgørelser forudsættes det, at der sker anonymisering af bl.a. personnavne.

Konkurrencestyrelsens offentliggørelse af afgørelser, domme og bødevedtagelser sigter mod at sikre, at forbrugere og virksomheder får en reel mulighed for at rejse et eventuelt erstatningskrav eller vælge at undlade at handle med en virksomhed, herunder også enkeltmandsvirksomheder, der har deltaget i ulovlige aktiviteter. Denne mulighed afskæres, hvis det ikke er muligt ud fra offentliggørelsen at identificere den enkeltmandsvirksomhed, der er adressat for en afgørelse, eller som idømmes eller vedtager en bøde efter § 23. En anonymisering ville således være ensbetydende med, at selve formålet med offentliggørelsen forspildes. På den baggrund tilsigtes der med forslaget en fravigelse af persondataloven §§ 8-9 samt de standardvilkår, som Datatilsynet har fastsat efter § 9, stk. 3. Datatilsynet vil – med undtagelse af vilkår om anonymisering – i øvrigt kunne fastsætte vilkår for offentliggørelsen af afgørelser.

§ 13, stk. 2, nr. 1

Bestemmelsen svarer til den gældende § 13, stk. 2, 1. pkt., 1. led. Der henvises til FT 1999-2000, tillæg A, s. 6830.

§ 13, stk. 2, nr. 2

Bestemmelsen svarer til den gældende § 13, stk. 2, 1. pkt., 2. led. Der henvises til FT 2001-02, 2. samling, tillæg A, s. 4449.

§ 13, stk. 2, nr. 3

Bestemmelsen svarer til den gældende § 13, stk. 2, 2. pkt., idet der dog foreslås indført hjemmel til, at Konkurrencestyrelsen blot kan offentliggøre et resumé af en afgørelse. Der henvises i øvrigt til FT 2001-02, 2. samling, tillæg A, s. 4449.

§ 13, stk. 2, nr. 4

Bestemmelsen svarer til den gældende § 13, stk. 2, 3. pkt. Der henvises FT 2004-05, 1. samling, tillæg A, s. 1648.

§ 13, stk. 2, nr. 5

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen er sekretariat for Konkurrenceankenævnet. Efter hidtidig praksis er det dog Konkurrencestyrelsen, som på styrelsens hjemmeside har offentliggjort Konkurrenceankenævnets kendelser. For at klargøre retstilstanden foreslås det med bestemmelsen præciseret, at pligten til at offentliggøre Konkurrenceankenævnets kendelser påhviler Konkurrencestyrelsen.

§ 13, stk. 2, nr. 6

Ud fra det overordnede formål med § 13, stk. 2, nemlig at udbrede kendskabet til praksis efter loven, foreslås der med bestemmelsen indført hjemmel til, at Konkurrencestyrelsen offentliggør domme i retssager, hvor styrelsen, Konkurrencerådet eller Konkurrenceankenævnet er part.

§ 13, stk. 2, nr. 7

Domstolene anvender i stigende omfang reglerne i konkurrenceloven og EF-traktatens artikel 81 og 82. Det vil typisk være i erstatningssager anlagt af én virksomhed mod en anden. Da kendskabet til domme afsagt i disse retssager også kan være af betydning for virksomheder og offentligheden i øvrigt, foreslås der indført en pligt for Konkurrencestyrelsen til også at offentliggøre disse domme. For domme vedrørende anvendelsen af EF-traktatens artikel 81 og 82 vil Konkurrencestyrelsen modtage kopi heraf fra den pågældende domstol, jf. § 20, stk. 4. Herudover kan Konkurrencestyrelsen efter retsplejeloven rekvirere kopi af en dom.

Til nr. 13

For at klargøre retstilstanden og skabe parallelitet mellem Konkurrencestyrelsens og Kommissionens håndhævelsesbeføjelser efter gennemførelsesforordningen foreslås det, at Konkurrencestyrelsen kan kræve oplysninger af virksomheder og sammenslutninger af virksomheder til brug for udarbejdelsen og offentliggørelsen af sektorundersøgelser. Efter artikel 17 i gennemførelsesforordningen kan Kommissionen foretage undersøgelser af en bestemt erhvervssektor eller af bestemte typer aftaler i forskellige sektorer. Kommissionen har anvendt sektorundersøgelser i bl.a. gas- og elektricitetssektoren, bank- og forsikringsbranchen samt inden for medicinalindustrien. Den foreslåede bestemmelse skal endvidere ses som et supplement til den gældende § 17, stk. 1, hvorefter Konkurrencerådet kan kræve alle oplysninger, som skønnes nødvendige for dets virksomhed eller til afgørelse af, om et forhold er omfattet af lovens bestemmelser.

§ 15 d, stk. 1

Med den foreslåede bestemmelse kan Konkurrencestyrelsen i lighed med Kommissionens beføjelser efter artikel 17 i gennemførelsesforordningen foretage undersøgelse af en bestemt sektor – kaldet sektorundersøgelse. Formålet med en sektorundersøgelse er at få indblik i konkurrenceforholdene inden for en sektor. Det er ikke et krav, at Konkurrencestyrelsen skal kunne dokumentere alvorlige konkurrenceproblemer inden for en sektor, førend en sektorundersøgelse kan iværksættes. Målet med en sektorundersøgelse er at få afdækket, om der er konkurrenceproblemer inden for en sektor, og i givet fald af hvilken art. Det kan bl.a. være relevant at foretage undersøgelser af en sektor, hvis der optræder høje prisstigninger eller forskellige bindinger på aftagerne.

§ 15 d, stk. 2

For det tilfælde, at en virksomhed vægrer sig ved at afgive oplysninger til Konkurrencestyrelsen, er det fundet mest hensigtsmæssigt at indsætte en udtrykkelig hjemmel til, at styrelsen kan afkræve en virksomhed og en sammenslutning af virksomheder oplysninger, som efter styrelsens skøn er nødvendige og relevante for udarbejdelsen af en sektorundersøgelse.

Konkurrencestyrelsens krav om oplysninger vil typisk fremsættes ved en skriftlig henvendelse til en virksomhed, jf. § 17, men kan også, hvor dette skønnes påkrævet, ske via en kontrolundersøgelse, jf. § 18.

§ 15 d, stk. 3

Efter den foreslåede bestemmelse kan Konkurrencestyrelsen – i overensstemmelse med hidtidig praksis - offentliggøre resultaterne af en sektorundersøgelse, i hvilken forbindelse styrelsen skal iagttage reglerne om fortrolighed, jf. den gældende § 13, stk. 4.

Det forudsættes, at Konkurrencestyrelsen – i overensstemmelse med hidtidig praksis – inden offentliggørelsen sender resultaterne af en sektorundersøgelse i høring hos den, der er berørt af sektorundersøgelsen.

Til nr. 14

Med den nye affattelse præciseres det, at også Konkurrencerådets afgørelser efter § 6, stk. 4, 1. pkt., henholdsvis efter § 11, stk. 4, 1. pkt., om påbud med henblik på at bringe overtrædelser af § 6, stk. 1, eller § 11, stk. 1, til ophør, kan påklages til Konkurrenceankenævnet.

Konkurrencestyrelsens godkendelse efter § 12 c, stk. 7, af en fusion på baggrund af en forenklet sagsbehandling, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, er en afgørelse, der kan påklages til Konkurrenceankenævnet. Denne klageadgang gælder dog ikke for tredjemand, jf. lovforslagets § 1, nr. 15.

Med § 12, stk. 5, foreslås det, at Konkurrencerådets manglende stillingtagen til en fusion inden for de frister, der følger af § 12 d, stk. 1-4, skal betragtes dette som en godkendelse af fusionen, jf. i det hele lovforslagets § 1, nr. 8. Som efter den gældende lov kan en sådan stiltiende afgørelse påklages til Konkurrenceankenævnet – dog ikke af tredjemand, jf. lovforslagets § 1, nr. 15.

I relation til § 12 f, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, understreges det, at det er Konkurrencerådets afgørelse om at tilbagekalde godkendelsen af fusionen efter § 12 c, stk. 7, der kan påklages, og ikke rådets beslutning om at kræve, at de deltagende virksomheder inden to uger indgiver en fuld anmeldelse.

Henvisningen til overgangsbestemmelsen i § 27, stk. 4, 2. pkt., i den gældende § 19, stk. 1, foreslås ophævet, idet der ikke længere træffes afgørelser efter § 27, stk. 4, 2. pkt.

Til nr. 15

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 7, 8 og 9.

Til nr. 16

Efter den gældende bekendtgørelse om Konkurrenceankenævnet udpeger økonomi- og erhvervsministeren en suppleant for formanden, jf. § 2, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 481 af 15. juni 2005. For at undgå en situation, hvor Konkurrenceankenævnet ikke er beslutningsdygtigt, foreslås det, at formanden i tilfælde af forfald kan bemyndige et af de juridisk sagkyndige medlemmer til at handle på sine vegne.

Til nr. 17

Forslaget indebærer, at der også kan pålægges daglige eller ugentlige tvangsbøder, hvis en virksomhed eller en sammenslutning af virksomheder undlader at give de oplysninger, som Konkurrencestyrelsen kan kræve til brug for en sektorundersøgelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 17.

Til nr. 18

Stk. 1, nr. 1

Bestemmelsen svarer til den gældende § 23, stk. 1, nr. 1 (jf. FT 2004/2005, 1. samling, tillæg A, s. 1656).

Stk. 1, nr. 2

Overtrædelser af et påbud, der er udstedt med henvisning til § 16, er selvstændigt strafbelagt, jf. den gældende § 23, stk. 1, nr. 8, og den foreslåede § 23, stk. 1, nr. 10. Hjemlen til udstedelsen af et påbud for overtrædelse af forbuddet i § 6, stk. 1, er imidlertid den gældende § 6, stk. 4, 1. pkt. Bestemmelsen i § 16 angiver således blot en ikke-udtømmende opregning af eksempler på påbud. På den baggrund foreslås det præciseret, at også at overtrædelser af påbud eller undladelser af at efterkomme påbud, som er udstedt i medfør af § 6, stk. 4, 1. pkt., kan straffes.

Stk. 1, nr. 3

Bestemmelsen svarer til den gældende § 23, stk. 1, nr. 2 (jf. FT 2004/2005, 1. samling, tillæg A, s. 1656).

Stk. 1, nr. 4

Bestemmelsen svarer til den gældende § 23, stk. 1, nr. 3 (jf. FT 2004/2005, 1. samling, tillæg A, s. 1656).

Stk. 1, nr. 5

Bestemmelsen svarer til den gældende § 23, stk. 1, nr. 4 (jf. FT 2004/2005, 1. samling, tillæg A, s. 1656).

Stk. 1, nr. 6

Overtrædelser af et påbud, der er udstedt med henvisning til § 16, er selvstændigt strafbelagt, jf. den gældende § 23, stk. 1, nr. 8, og den foreslåede § 23, stk. 1, nr. 10. Hjemlen til udstedelsen af et påbud for overtrædelse af forbuddet i § 11, stk. 1, er imidlertid den gældende § 11, stk. 4, 1. pkt. Bestemmelsen i § 16 angiver således blot en ikke-udtømmende opregning af eksempler på påbud. På den baggrund foreslås det præciseret, at også overtrædelser af påbud eller undladelser af at efterkomme påbud, som er udstedt i medfør af § 11, stk. 4, 1. pkt., kan straffes.

Stk. 1, nr. 7

Bestemmelsen svarer til den gældende § 23, stk. 1, nr. 5 (jf. FT 2004/2005, 1. samling, tillæg A, s. 1656, og FT 2006/2007, tillæg A, s. 4985).

Stk. 1, nr. 8

Med lovforslagets § 1, nr. 9, foreslås der indført mulighed for, at Konkurrencerådet kan kræve, at virksomheder, som har afgivet forkerte oplysninger i forbindelse med en forenklet anmeldelse af en fusion, inden to uger skal indgive en fuld anmeldelse. En forsætlig eller groft uagtsom undladelse heraf eller en forsætlig eller groft uagtsom overskridelse af fristen vil med forslaget kunne straffes. Herudover svarer bestemmelsen til den gældende § 23, stk. 1, nr. 6 (jf. FT 2004/2005, 1. samling, tillæg A, s. 1657).

Stk. 1, nr. 9

Bestemmelsen svarer til den gældende § 23, stk. 1, nr. 7 (jf. FT 2004/2005, 1. samling, tillæg A, s. 1657).

Stk. 1, nr. 10

Bestemmelsen svarer til den gældende § 23, stk. 1, nr. 8 (jf. FT 2004/2005, 1. samling, tillæg A, s. 1657). Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 23, stk. 1, nr. 2 og nr. 6.

Stk. 1, nr. 11

Bestemmelsen svarer til den gældende § 23, stk. 1, nr. 9 (jf. FT 2004/2005, 1. samling, tillæg A, s. 1657).

Stk. 1, nr. 12

Bestemmelsen svarer til den gældende § 23, stk. 1, nr. 10 (jf. (jf. FT 2004/2005, 1. samling, tillæg A, s. 1657).

Stk. 1, nr. 13

Med den foreslåede henvisning til § 15 d, stk. 2, indføres der hjemmel til også at straffe den, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at efterkomme et krav fra Konkurrencestyrelsen om oplysninger til brug for styrelsens udarbejdelse af en sektorundersøgelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 13.

Konkurrencerådets krav om oplysninger efter § 17 er en videreførelse af den gældende § 23, stk. 1, nr. 11, hvorefter den, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at efterkomme et krav om oplysninger efter § 17, kan straffes.

Stk. 1, nr. 14

Med bestemmelsen præciseres det, at der også vil være hjemmel til at straffe den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier forhold af betydning for en sektorundersøgelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 13. I øvrigt svarer bestemmelsen svarer til den gældende § 23, stk. 1, nr. 12 (jf. FT 1999-2000, tillæg B, s. 1300).

Stk. 1, nr. 15

Bestemmelsen svarer til den gældende § 23, stk. 1, nr. 13 (jf. FT 1999-2000, tillæg B, s. 1300).

Til nr. 19

Det foreslås, at Forbrugerombudsmanden skal kunne udpeges som grupperepræsentant i såkaldte gruppesøgsmål, hvor flere personer, dvs. fysiske eller juridiske personer, påstår sig tilkendt erstatning som følge af det tab, som de har lidt ved, at en eller flere virksomheder har overtrådt bestemmelserne i loven eller EF-traktatens artikel 81 og 82.

Forslaget har sammenhæng med retsplejelovens § 254 c, stk. 1, nr. 3, hvorefter offentlige myndigheder (kun) kan udpeges som grupperepræsentant i et gruppesøgsmål, hvis de ved lov er bemyndiget til det. Formålet med den foreslåede nye bestemmelse i konkurrenceloven er således at give Forbrugerombudsmanden denne lovmæssige bemyndigelse.

Til nr. 20

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 21.

Til nr. 22

§ 27, stk. 2, 2. og 3. pkt., i den gældende lov fastslår, at en godkendelse, som er meddelt efter § 14, stk. 1, i lovbekendtgørelse nr. 114 af 10. marts 1993, bevarer sin gyldighed, indtil Konkurrencerådet måtte træffe afgørelse om at tilbagekalde godkendelsen. En sådan afgørelse skal træffes efter de hidtil gældende regler.

Efter § 14, stk. 1, 1. pkt., i lovbekendtgørelse nr. 114 af 10. marts 1993 var det forbudt at aftale, vedtage, bestemme eller på anden måde betinge sig, at der ved videresalg i efterfølgende omsætningsled skulle overholdes mindstepriser eller –avancer, medmindre Konkurrencerådet havde godkendt de pågældende aftaler m.v. En godkendelse kunne gives, når ”vægtige grunde” talte herfor.

Den 30. maj 1990 godkendte Konkurrencerådet, at Den danske Boghandlerforening og Den danske Forlæggerforening fortsat kunne håndhæve faste videresalgspriser for detailsalget af danske bøger i udgivelsesåret og det efterfølgende kalenderår. Begrundelsen for denne godkendelse var kulturpolitiske hensyn, der bl.a. omfattede hensynet til en udstrakt omsætning af bøger, et bredt titeludbud omfattende kvalitetslitteratur og eksperimenterende udgivelser m.v. samt et hensyn til, at forbrugerne skulle have den bedst mulige fysiske og geografiske adgang til at købe bøger.

Indtil 2000 var forlæggerne ifølge branchens samhandelsregler forpligtede til at sætte faste detailpriser på bøger. Med virkning fra 1. januar 2001 blev denne ret ophævet og ændret til en ret, som forlæggerne kunne benytte.

I 2006 blev retten til at benytte faste detailpriser på bøger begrænset til 10 pct. af nyudgivelserne i udgivelsesåret og de følgende 5 måneder.

Samtidig er forlæggerne efterhånden gået over til ikke at sætte faste priser på de fleste nyudgivelser. I dag er det meget få bøger, som sendes på markedet med faste priser. Boghandler- og Forlæggerforeningen opgjorde i februar 2009, at alene 1 pct. af de bøger, som var i handelen på det tidspunkt, havde fast pris.

En række bogudvalg har fulgt udviklingen siden 2001. Det seneste udvalg konstaterede i 2008, at bogudgivelserne i perioden 2000-2007 generelt havde været præget af stabilitet, mens bogsalget i kroner i samme periode var steget fra 3,5 mia. kr. til lidt over 4 mia. kr.

På den baggrund foreslås det, at overgangsbestemmelsen i § 27, stk. 2 og 3, ophæves, således at bogbranchen fra den 1. januar 2011 er underlagt den samme regulering i konkurrenceloven, som tilfældet er for andre brancher.

I 1990 godkendte Konkurrencerådet også fastprisordninger for salg af aviser og magasiner. Den foreslåede ændring har ingen betydning for disse godkendelser.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås, at benzinforhandlerkontraktlovens § 4, 2. pkt., 2. led, hvoraf det fremgår, at leverandører af motorbrændstoffer i visse tilfælde skal give tilskud til tankstationer, der sælger under andre leverandørers varemærke, ophæves. Bestemmelsen er uhensigtsmæssig, da formålet med bestemmelsen er egnet til at hæmme konkurrencen på markedet for salg af motorbrændstoffer.

Bestemmelsen i § 4 lyder i sin helhed: ”Det er ikke tilladt leverandører af motorbrændstoffer mv., der ejer eller driver virksomhed med salg af motorbrændstoffer i detailledet, at yde sådanne tilskud eller andre subsidier, der kan medføre ulighed i vilkårene for erhvervsudøvelsen i detailledet. Dette gælder *både* i forholdet mellem salgsanlæg, der forsynes af den samme leverandør, og *i forholdet mellem salgsanlæg, der forsynes af den pågældende leverandør, og salgsanlæg, der forsynes af andre leverandører.*” Det er den kursiverede del af bestemmelsen, der foreslås ophævet.

Bestemmelsen i § 4, 2. pkt. 2. led, der foreslås ophævet, indebærer, at hvis leverandør A giver et økonomisk tilskud til sine egne tankstationer (dvs. tankstationer, der sælger motorbrændstoffer under leverandørens varemærke), skal leverandør A give et tilsvarende tilskud til konkurrerende leverandørers – B’s – tankstationer (dvs. tankstationer, der sælger motorbrændstoffer under konkurrenten B’s varemærke). Leverandør A har dermed efter § 4, 2. pkt., 2. led, ikke noget incitament til at starte en priskrig med leverandør B eller en anden konkurrent ved at give støtte til sine egne tankstationer, så disse kan nedsætte deres priser. Det skyldes, at leverandør A skal give den samme støtte til konkurrerende tankstationer, som derefter vil kunne foretage den samme prisnedsættelse. Bestemmelsen hæmmer dermed priskonkurrencen på markedet for motorbrændstoffer ved at fjerne en leverandørers incitament til at starte priskrige gennem tilskud til tankstationer, som sælger motorbrændstoffer under leverandørens varemærke.

Med den nye affattelse af § 4, 2. pkt., vil en leverandør kunne give tilskud til sine egne tankstationer uden at skulle give et tilsvarende tilskud til konkurrerende leverandørers tankstationer. Der ændres dermed ikke på, at en leverandør (fortsat) ikke må forskelsbehandle mellem de tankstationer, som leverandøren selv ejer og driver, og de tankstationer, som er ejet eller forpagtet af en selvstændig forhandler, der sælger motorbrændstoffer under leverandørens varemærke.

Til § 3

§ 3, stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. oktober 2010. Dog foreslås det, at ophævelsen af overgangsordningen for faste bogpriser først sker med virkning fra den 1. januar 2011.

Det følger af straffelovens § 3, at såfremt den ved en handlings påkendelse gældende straffelovgivning er forskellig fra den, der gjaldt ved handlingens foretagelse, skal spørgsmålet om strafbarhed og straf afgøres efter den senere lov, dog at afgørelsen ikke derved må blive strengere end efter den ældre lov. Udgangspunktet er således, at handlinger, der er foretaget før lovændringen, skal bedømmes efter den nye lov, medmindre denne lov fører til et strengere resultat.

Med lovforslaget foreslås lovens § 7, stk. 2, ændret, således at der kommer til at gælde et ubetinget forbud mod markeds- og kundedelingsaftaler samt aftaler om begrænsning af produktion eller salg, jf. lovforslagets § 1, nr. 1. Sådanne aftaler vil dermed ikke længere være omfattet af bagatelgrænsen i lovens § 7, stk. 1, hvilket vil have den betydning, at visse aftaler, der tidligere var lovlige, efter lovændringen vil være ulovlige. Udgangspunktet efter straffelovens § 3 vil herefter være, at

markeds- og kundedelingsaftaler samt aftaler om begrænsning af produktion eller salg, der såvel er indgået som ophørt før lovens ikrafttræden, skal bedømmes efter den tidligere lov.

I forhold til markeds- og kundedelingsaftaler samt aftaler om begrænsning af produktion eller salg, der er indgået før lovændringen, men som fortsat efterleveres efter lovændringen, vil der være tale om en såkaldt fortsat forbrydelse. Det fremgår i relation til fortsatte forbrydelser af litteraturen, at den tidligere lovgivning ikke kommer i betragtning, selvom en del af den strafbare virksomhed har fundet sted under dennes gyldighedstid. Ved en fortsat forbrydelse vil den nye lov således skulle finde anvendelse på det samlede forhold.

§ 3, stk. 2

Med bestemmelsen præciseres det, at Konkurrencerådet ikke kan udstede påbud om betaling af renters rente med tilbagevirkende kraft af støtte, der er stillet til rådighed for en modtager før lovens ikrafttræden.

§ 3, stk. 3

Med bestemmelsen foreslås det, at fusioner, der er anmeldt før lovens ikrafttræden den 1. oktober 2010, færdigbehandles efter de hidtil gældende bestemmelser. Det indebærer med andre ord, at de foreslåede ændringer i fusionskontrolreglerne først finder anvendelse for anmeldelser, der indgives efter lovens ikrafttræden den 1. oktober 2010.

Til § 4

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	Lovforslaget
	§ 1
	I konkurrenceloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1027 af 21. august 2007, som senest ændret ved § 162 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:
<p>§ 7 ... <i>Stk. 2.</i> Undtagelserne i stk.1 gælder ikke i tilfælde, hvor</p> <p>1) virksomheder eller en sammenslutning af virksomheder aftaler, samordner eller vedtager priser, avancer m.v. for salget eller videresalget af varer eller tjenesteydelser, eller</p> <p>2) to eller flere virksomheder gennem aftale m.v. gennemfører eller søger at gennemføre forudgående regulering af bud, fastsætter eller søger at fastsætte betingelser for åbning af bud, foretager eller søger at foretage udskydning af bud, forpligter sig til forudgående anmeldelse af bud eller i øvrigt forpligter sig til at samarbejde inden tilbudsgivningen.</p> <p>...</p>	<p>21. § 7, <i>stk. 2</i>, affattes således:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Undtagelserne i stk. 1 gælder ikke i tilfælde, hvor virksomheder eller en sammenslutning af virksomheder aftaler, samordner eller vedtager</p> <p>1) priser, avancer m.v. for salget eller videresalget af varer eller tjenesteydelser,</p> <p>2) begrænsninger af produktion eller salg,</p> <p>3) opdeling af markeder eller kunder, eller</p> <p>4) forudgående regulering af bud, fastsættelse af betingelser for åbning af bud, udskydning af bud, forudgående anmeldelse af bud eller anden form for samarbejde inden tilbudsgivningen.«</p>
<p>§ 11 a ... <i>Stk. 5.</i> Konkurrencerådets beføjelser efter stk. 1 til at påbyde offentlig støtte tilbagebetalt forældes 5 år efter, at støtten er udbetalt. Konkurrencerådet fastsætter renter i forbindelse med tilbagebetaling efter stk. 1 efter rentelovens regler herom, herunder at forrentningen kan ske fra udbetalingen af den konkurrenceforvridende støtte.</p> <p>...</p>	<p>2. § 11 a, <i>stk. 5, 2. pkt.</i>, ophæves og i stedet indsættes:</p> <p>»Konkurrencerådet fastsætter renter i forbindelse med påbud om tilbagebetaling efter stk. 1 af ulovlig støtte, der forrentes med den i henhold til EU's statsstøtteregler til enhver tid fastsatte rentesats, der anvendes ved tilbagebetaling af statsstøtte. Konkurrencerådet kan fastsætte, at renter tilskrives med renters rente fra den dato, hvor den ulovlige støtte første gang blev stillet til rådighed for modtageren, og indtil datoen for tilbagebetalingen af støtten. Renter, der er påløbet i det foregående år, tilskrives renter</p>

	hvert efterfølgende år.«
<p>§ 12 Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på fusioner, hvor</p> <p>1) de deltagende virksomheder tilsammen har en samlet årlig omsætning i Danmark på mindst 3,8 mia. kr. og mindst to af de deltagende virksomheder hver især har en samlet årlig omsætning i Danmark på mindst 300 mio. kr. eller</p> <p>2) mindst én af de deltagende virksomheder har en samlet årlig omsætning i Danmark på mindst 3,8 mia. kr. og mindst én af de øvrige deltagende virksomheder har en samlet årlig omsætning på verdensplan på mindst 3,8 mia. kr.</p> <p>...</p>	<p>3. I § 12, stk. 1, nr. 1, ændres »3,8 mia. kr.« til: »900 mio. kr.« og »300 mio. kr.« til: »100 mio. kr.«.</p>
<p>§ 12 ... Stk. 5. Bestemmelserne i dette kapitel finder ikke anvendelse på en fusion, der med virkning for Danmark behandles af Europa-Kommissionen efter fusionskontrolforordningen, medmindre Kommissionen henviser fusionen til Konkurrencerådets behandling.</p>	<p>4. § 12, stk. 5, affattes således:</p> <p>»Stk. 5. Selvom de deltagende virksomheders samlede omsætning ikke når op på beløbsgrænserne i stk. 1, finder bestemmelserne i dette kapitel anvendelse på en fusion, som Europa-Kommissionen efter fusionskontrolforordningen henviser til behandling i Danmark.«</p>
<p>§ 12 c. Konkurrencerådet træffer afgørelse om, hvorvidt en fusion, der er anmeldelsespligtig i henhold til § 12 b, stk. 1, eller som af Europa-Kommissionen er henvist til Konkurrencerådets behandling, jf. § 12, stk. 5, kan godkendes eller forbydes.</p> <p>...</p>	<p>5. § 12 c, stk. 1, affattes således:</p> <p>»§ 12 c. Konkurrencerådet træffer afgørelse om, hvorvidt en fusion kan godkendes, herunder med tilknyttede vilkår m.v., eller forbydes. Konkurrencestyrelsen kan efter en forenklet sagsbehandling, jf. stk. 7, godkende en fusion.«</p>
<p>§ 12 c ... Stk. 3. I det omfang, hvor oprettelsen af et joint venture, som udgør en fusion efter § 12 a, stk. 2, tillige har til formål eller til følge at samordne fortsat uafhængige virksomheders konkurrenceadfærd, vurderes denne samordning</p>	<p>6. I § 12 c, stk. 3, indsættes efter »§ 8, stk. 1,«: »eller EF-traktatens artikel 81, stk. 1 og stk. 3,«</p>

<p>efter kriterierne i § 6, stk. 1, og § 8, stk. 1, for at fastslå, om transaktionen kan godkendes.</p> <p>...</p>	
<p>§ 12 c ... <i>Stk. 7.</i> Hvis det på baggrund af de oplysninger, der allerede findes i Konkurrencestyrelsen, eller som afgives af en virksomhed, er åbenbart, at en planlagt fusion kan godkendes uden vilkår eller udstedelse af påbud, kan Konkurrencerådet godkende fusionen, jf. stk. 2 og 3, uden at det samtidig offentliggøres, at fusionen er anmeldt, eller at den er godkendt. Samtidig med godkendelsen fastsætter Konkurrencerådet et tidspunkt, hvor godkendelsen offentliggøres.</p> <p><i>Stk. 8.</i> Meddeler Konkurrencerådet, at en planlagt fusion ikke kan opnå godkendelse efter proceduren i stk. 7, kan virksomheden trække anmeldelsen af fusionen tilbage eller anmode om, at der først træffes afgørelse efter andre bestemmelser i denne lovs kapitel 4, når anmeldelsespligten efter § 12 b, stk. 1, er indtrådt.</p>	<p>7. § 12 c, stk. 7-8 ophæves og i stedet indsættes:</p> <p>»<i>Stk. 7.</i> Konkurrencestyrelsen kan efter en forenklet sagsbehandling godkende en fusion, hvis styrelsen finder, at fusionen på baggrund af de foreliggende oplysninger ikke giver anledning til indsigelser fra styrelsens side.«</p>
<p>§ 12 d. Senest fire uger efter modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse i henhold til § 12 b, stk. 1, eller § 12, stk. 5, træffer Konkurrencerådet afgørelse om en fusions godkendelse eller beslutning om særskilt undersøgelse heraf.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Såfremt Konkurrencerådet i henhold til stk. 1 har truffet beslutning om indledning af særskilt undersøgelse af en fusion, træffes afgørelse om godkendelse eller forbud i henhold til § 12 c, stk. 1, senest tre måneder efter modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Har Konkurrencerådet ikke truffet afgørelse inden for de frister, som fremgår af stk. 1 og 2, betragtes dette som en afgørelse om godkendelse af fusionen. Konkurrencerådet kan i ganske særlige tilfælde afbryde fristerne efter stk. 1 og 2, herunder med henblik på at indhente yderligere oplysninger, jf. § 17.</p>	<p>8. § 12 d affattes således:</p> <p>»§ 12 d. Senest 25 hverdage efter modtagelsen af en fuldstændig anmeldelse træffes beslutning om, at fusionen kan godkendes på grundlag af en forenklet sagsbehandling, eller at fusionen kan godkendes, herunder på vilkår m.v. Inden for samme frist kan der træffes beslutning om en særskilt undersøgelse af fusionen.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Indledes en særskilt undersøgelse af en fusion, træffes beslutning om godkendelse, herunder med tilknyttede vilkår m.v., eller forbud mod fusionen senest 90 hverdage efter udløbet af den i stk. 1 nævnte frist.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Fristen i stk. 2 forlænges med op til 20 hverdage, hvis en eller flere af de deltagende virksomheder foreslår nye eller reviderede tilsagn. Fristen forlænges kun, hvis der på tidspunktet for afgivelsen af tilsagnene er</p>

	<p>mindre end 20 hverdage tilbage til, at der efter stk. 2 skulle være truffet en afgørelse og således, at der er samlet 20 hverdage til vurderingen af tilsagnene.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Fristen i stk. 2 kan tillige forlænges efter beslutning fra Konkurrencerådet, forudsat de anmeldende virksomheder anmoder herom eller samtykker heri. Længden af forlængelsen kan ikke overstige 20 hverdage.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Er der ikke truffet afgørelse inden for de frister, der følger af stk. 1-4, betragtes dette som en afgørelse om godkendelse af fusionen.«</p>
<p>§ 12 f. Konkurrencerådet kan tilbagekalde en godkendelse af en fusion,</p> <p>1) når Konkurrencerådets afgørelse i væsentligt omfang bygger på urigtige eller vildledende oplysninger, som kan tilskrives en eller flere af de deltagende virksomheder, eller</p> <p>2) hvis de deltagende virksomheder undlader at efterkomme vilkår eller påbud, jf. § 12 e, stk. 1.</p>	<p>9. I § 12 f indsættes som <i>stk. 2</i>:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Bliver Konkurrencerådet bekendt med, at en deltagende virksomhed som led i behandlingen af en fusion har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger, kan rådet tilbagekalde en godkendelse efter § 12 c, stk. 7, og kræve, at de deltagende virksomheder inden to uger indgiver en fuld anmeldelse. Konkurrencerådets undersøgelse af fusionen sker efter fristerne i § 12 d.«</p>
<p>§ 12 g. Konkurrencerådet kan ved beslutning om at forbyde en fusion efter § 12 c, stk. 1, som allerede er gennemført, udstede påbud om en deling af de overtagne eller fusionerede virksomheder eller aktiver eller ophør af den fælles kontrol eller enhver anden forholdsregel, som vil kunne genoprette en effektiv konkurrence.</p>	<p>10. I § 12 g ændres »§ 12 c, stk. 1,« til: »§ 12 c, stk. 1, 1. pkt.«</p>
<p>§ 13. Lov om offentlighed i forvaltningen gælder ikke for sager efter denne lov bortset fra sager om fastsættelse af bestemmelser efter § 5, stk. 2, § 7, stk. 4 og stk. 5, 2. pkt., § 8, stk. 2, 3. pkt., § 9, stk. 1, 2. pkt., § 10, stk. 1, § 11, stk. 6, § 11 a, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6, 2. pkt., § 12, stk. 4, § 12 b, stk. 3, § 14, stk. 3, § 18, stk. 8, 2. pkt., § 18 a, stk. 3, og § 21, stk. 3. Dog finder § 4, stk. 2, og § 6 i lov om offentlighed i</p>	<p>11. I § 13, <i>stk. 1, 1. pkt.</i>, indsættes efter »for sager«: »og undersøgelser« og efter »§ 11 a, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6, 2. pkt.,« indsættes: »§ 11 c,«.</p>

<p>forvaltningen tilsvarende anvendelse på sager efter denne lov. 1. og 2. pkt. gælder tillige, når oplysninger tilvejebragt efter denne lov er videregivet til en anden forvaltningsmyndighed.</p> <p>...</p>	
<p>§ 13 ... <i>Stk. 2.</i> Pågældende myndigheds afgørelse efter § 2, stk. 4, 1. pkt., og § 11 a, stk. 3, 1. pkt., Konkurrencerådets begrundede udtalelse og ressortministerens svar efter § 2, stk. 5, samt Konkurrencerådets afgørelser truffet i medfør af loven skal offentliggøres. Endvidere skal afgørelser truffet af Konkurrencestyrelsen på Konkurrencerådets vegne offentliggøres, medmindre en afgørelse hverken skønnes at have betydning for forståelsen af anvendelsen af konkurrenceloven eller at være af interesse for offentligheden i øvrigt. I sager, hvor der med henvisning til § 23 idømmes eller vedtages en bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf.</p> <p>...</p>	<p>12. § 13, stk. 2, affattes således:</p> <p>»<i>Stk. 2.</i> Konkurrencestyrelsen offentliggør:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Pågældende myndigheds afgørelse efter § 2, stk. 4, 1. pkt., og § 11 a, stk. 3, 1. pkt., Konkurrencerådets begrundede udtalelse og ressortministerens svar efter § 2, stk. 5. 2) Konkurrencerådets afgørelser truffet i medfør af loven. 3) Konkurrencestyrelsens afgørelser, eller et resumé heraf, når disse er truffet af styrelsen på Konkurrencerådets vegne, medmindre en afgørelse hverken skønnes at have betydning for forståelsen af anvendelsen af konkurrenceloven eller at være af interesse for offentligheden i øvrigt. 4) Domme, bødevedtagelser eller et resumé heraf, hvor der med henvisning til § 23 idømmes eller vedtages en bøde. 5) Konkurrenceankenævnets kendelser. 6) Domme i retssager, hvor Konkurrencestyrelsen, Konkurrencerådet eller Konkurrenceankenævnet er part. 7) Domme, som styrelsen i medfør af § 20, stk. 4, har fået kopi af, eller som styrelsen har rekvireret fra domstolene, og som vedrører anvendelsen af denne lov eller EF-traktatens artikel 81 og 82.«
	<p>13. Efter § 15 c indsættes:</p> <p>»§ 15 d. Konkurrencestyrelsen kan foretage undersøgelser af en bestemt erhvervssektor eller af bestemte typer aftaler i forskellige sektorer</p>

	<p>(sektorundersøgelse) for at få indblik i konkurrenceforholdene i den eller de pågældende sektorer.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Bestemmelserne i §§ 17-18 finder tilsvarende anvendelse på Konkurrencestyrelsens undersøgelser efter stk. 1.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Med forbehold af § 13, stk. 4, kan Konkurrencestyrelsen offentliggøre resultaterne af sine undersøgelser.«</p>
<p>§ 19. Afgørelser truffet efter § 2, stk. 1, § 3, 1. pkt., § 5, stk. 1, § 6, stk. 1, § 7, stk. 1-3, § 8, stk. 2, 1. pkt., stk. 3, 2. pkt., og stk. 4 og 6, § 9, stk. 1, § 10, stk. 2, § 10 a, stk. 1 og 6, § 11, stk. 1, 2 og 5, § 11 a, stk. 1 og stk. 6, 1. pkt., § 11 b, stk. 2, § 12 a, stk. 5, § 12 b, stk. 1, § 12 c, stk. 1-3 og 6, § 12 d, stk. 3, 1. pkt., § 12 e, stk. 1 og 3, § 12 f, § 12 g, § 13, stk. 4, § 16, § 16 a, stk. 2 og 3, § 24, stk. 2, jf. stk. 1, og § 27, stk. 4, 2. pkt., kan påklages til Konkurrenceankenævnet.</p> <p>...</p>	<p>14. § 19, <i>stk. 1</i>, affattes således:</p> <p>»Afgørelser truffet efter § 2, stk. 1, § 3, 1. pkt., § 5, stk. 1, § 6, stk. 1, § 6, stk. 4, 1. pkt., § 7, stk. 1, § 7, stk. 2, § 7, stk. 3, § 8, stk. 2, 1. pkt., § 8, stk. 3, 2. pkt., § 8, stk. 4, § 8, stk. 6, § 9, stk. 1, 1. pkt., § 10, stk. 2, § 10 a, stk. 1, § 10 a, stk. 6, § 11, stk. 1, § 11, stk. 2, § 11, stk. 4, 1. pkt., § 11, stk. 5, § 11 a, stk. 1, § 11 a, stk. 6, 1. pkt., § 11 b, stk. 2, § 12 a, stk. 5, § 12 b, stk. 1, § 12 c, stk. 1, 1. pkt., § 12 c, stk. 2, § 12 c, stk. 3, § 12 c, stk. 6, § 12 c, stk. 7, § 12 d, stk. 5, § 12 e, stk. 1, § 12 e, stk. 3, § 12 f, § 12 g, § 13, stk. 4, § 16, § 16 a, stk. 2, § 16 a, stk. 3, og § 24, stk. 2, jf. stk. 1, kan påklages til Konkurrenceankenævnet.«</p>
<p>§ 19 ... <i>Stk. 2.</i> Klage efter stk. 1 kan indgives af:</p> <p>1) Den, afgørelsen retter sig til.</p> <p>2) Den, som i øvrigt har individuel, væsentlig interesse i sagen. Dette gælder dog ikke Konkurrencerådets afgørelser truffet efter § 12 a, stk. 5, § 12 b, stk. 1, § 12 c, stk. 1-3 og 6, § 12 d, stk. 3, 1. pkt., § 12 e, stk. 1 og 3, § 12 f, § 12 g og § 16 a, stk. 2 og 3.</p> <p>...</p>	<p>15. § 19, <i>stk. 2, nr. 2, 2. pkt.</i>, affattes således:</p> <p>»Dette gælder dog ikke Konkurrencerådets afgørelser truffet efter § 12 a, stk. 5, § 12 b, stk. 1, § 12 c, stk. 1, 1. pkt., § 12 c, stk. 2, § 12 c, stk. 3, § 12 c, stk. 6, § 12 c, stk. 7, § 12 d, stk. 5, § 12 e, stk. 1, § 12 e, stk. 3, § 12 f, § 12 g, § 16 a, stk. 2, og § 16 a, stk. 3.«</p>
<p>§ 21. Konkurrenceankenævnet består af en formand, der skal være højesteretsdommer, og fire andre medlemmer, hvoraf to medlemmer</p>	<p>16. I § 21, <i>stk. 1</i>, indsættes som <i>2. pkt.</i> :</p> <p>»Formanden kan bemyndige et af medlemmerne</p>

<p>skal have juridisk sagkundskab og to medlemmer skal have økonomiske sagkundskab.</p> <p>...</p>	<p>med juridisk sagkundskab til at træde i sit sted, når formanden er forhindret.«</p>
<p>§ 22. Økonomi- og erhvervsministeren eller den, som ministeren bemyndiger hertil, kan pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder til den, der undlader at</p> <p>1) give de oplysninger, som Konkurrencerådet kan kræve efter denne lov,</p> <p>2) efterkomme et vilkår eller et påbud meddelt efter denne lov eller</p> <p>3) efterkomme et tilsagn, som er gjort bindende, jf. § 16 a, stk. 1.</p> <p>...</p>	<p>17. I § 22, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »Konkurrencerådet«: »eller Konkurrencestyrelsen«.</p>
<p>§ 23. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt,</p> <p>1) overtræder § 6, stk. 1,</p> <p>2) overtræder eller undlader at efterkomme et vilkår meddelt i henhold til § 8, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, 2. pkt.,</p> <p>3) overtræder eller undlader at efterkomme et påbud efter § 10 a, stk. 1 eller stk. 6,</p> <p>4) overtræder § 11, stk. 1,</p> <p>5) overtræder eller undlader at efterkomme et påbud efter § 11 a, stk. 1, eller § 11 b, stk. 2,</p> <p>6) undlader at anmelde en fusion i henhold til § 12 b, stk. 1,</p> <p>7) gennemfører en fusion på trods af et forbud herimod i henhold til § 12 c, stk. 2, overtræder forbuddet mod gennemførelse af en fusion inden godkendelse heraf i henhold til § 12 c, stk. 5, 1. pkt., overtræder eller undlader at</p>	<p>18. § 23, stk. 1 affattes således:</p> <p>»§ 23. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt,</p> <p>1) overtræder § 6, stk. 1,</p> <p>2) overtræder eller undlader at efterkomme et påbud efter § 6, stk. 4, 1. pkt.,</p> <p>3) overtræder eller undlader at efterkomme et vilkår meddelt i henhold til § 8, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, 2. pkt.,</p> <p>4) overtræder eller undlader at efterkomme et påbud efter § 10 a, stk. 1, eller stk. 6,</p> <p>5) overtræder § 11, stk. 1,</p> <p>6) overtræder eller undlader at efterkomme et påbud efter § 11, stk. 4, 1. pkt.,</p> <p>7) overtræder eller undlader at efterkomme et påbud efter § 11 a, stk. 1, eller § 11 b, stk. 2,</p>

<p>efterkomme et vilkår eller påbud efter § 12 c, stk. 6, eller § 12 e, stk. 1 eller stk. 3, eller overtræder eller undlader at efterkomme et påbud meddelt i henhold til § 12 g,</p> <p>8) overtræder eller undlader at efterkomme et påbud efter § 16,</p> <p>9) overtræder eller undlader at efterkomme et tilsagn, som er gjort bindende efter § 16 a, stk. 1,</p> <p>10) overtræder eller undlader at efterkomme et påbud efter § 16 a, stk. 2,</p> <p>11) undlader at efterkomme krav efter § 17,</p> <p>12) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til Konkurrencestyrelsen, Konkurrencerådet eller Konkurrenceankenævnet eller fortier forhold af betydning for den sag, hvortil oplysningerne indhentes, eller</p> <p>13) overtræder EF-traktatens artikel 81, stk. 1, eller artikel 82, jf. § 24, stk. 1.</p> <p>...</p>	<p>8) undlader at anmelde en fusion i henhold til § 12 b, stk. 1, eller undlader at indlevere en fuld anmeldelse inden udløbet af den frist, der er nævnt i § 12 f, stk. 2,</p> <p>9) gennemfører en fusion på trods af et forbud herimod i henhold til § 12 c, stk. 2, overtræder forbuddet mod gennemførelse af en fusion inden godkendelse heraf i henhold til § 12 c, stk. 5, 1. pkt., overtræder eller undlader at efterkomme et vilkår eller påbud efter § 12 c, stk. 6, eller § 12 e, stk. 1 eller stk. 3, eller overtræder eller undlader at efterkomme et påbud meddelt i henhold til § 12 g,</p> <p>10) overtræder eller undlader at efterkomme et påbud efter § 16,</p> <p>11) overtræder eller undlader at efterkomme et tilsagn, som er gjort bindende efter § 16 a, stk. 1,</p> <p>12) overtræder eller undlader at efterkomme et påbud efter § 16 a, stk. 2,</p> <p>13) undlader at efterkomme krav efter § 15 d, stk. 2, eller § 17,</p> <p>14) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til Konkurrencestyrelsen, Konkurrencerådet eller Konkurrenceankenævnet eller fortier forhold af betydning for den sag eller sektorundersøgelse, jf. § 15 d, hvortil oplysningerne indhentes, eller</p> <p>15) overtræder EF-traktatens artikel 81, stk. 1, eller artikel 82, jf. § 24, stk. 1.«</p>
	<p>19. Efter kapitel 9 a indsættes:</p> <p style="text-align: center;">»Kapitel 9 b <i>Gruppessøgsmål</i></p> <p>§ 26. Forbrugerombudsmanden kan udpeges som grupperepræsentant i et gruppessøgsmål, jf. retsplejelovens kapitel 23 a.«</p>

<p>§ 27... <i>Stk. 2.</i> Ved lovens ikrafttrædelse ophæves konkurrenceloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 114 af 10. marts 1993, samt lov om kontrol med overholdelsen af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om monopoler og konkurrencebegrænsninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 449 af 10. juni 1991. En godkendelse, som er meddelt efter konkurrencelovens § 14, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 114 af 10. marts 1993, bevarer sin gyldighed, indtil Konkurrencerådet måtte træffe afgørelse om at tilbagekalde godkendelsen. Afgørelsen træffes efter de hidtil gældende regler.</p>	<p>20. I § 27, <i>stk. 2, 2. pkt.</i>, indsættes efter »godkendelsen«: »jf. dog stk. 5«</p>
	<p>21. § 27, <i>stk. 5</i>, affattes således: »Uanset stk. 2, 2. og 3. pkt., finder lovens kapitel 2 anvendelse på aftaler og samordnet praksis mellem virksomheder samt vedtagelser inden for en sammenslutning af virksomheder om faste videresalgspriser for detailsalget af bøger.«</p>
	<p>§ 2</p>
<p>§ 4. Det er ikke tilladt leverandører af motorbrændstoffer m.v., der ejer eller driver virksomhed med salg af motorbrændstoffer i detailledet, at yde sådanne tilskud eller andre subsidier, der kan medføre ulighed i vilkårene for erhvervsudøvelsen i detailledet. Dette gælder både i forholdet mellem salgsanlæg, der forsynes af den samme leverandør, og i forholdet mellem salgsanlæg, og der forsynes af den pågældende leverandør, og salgsanlæg, der forsynes af andre leverandører.</p>	<p>I benzinforhandlerkontraktloven, jf. lov nr. 234 af 6. juni 1985, som ændret ved lov nr. 376 af 7. juni 1989 og lov nr. 433 af 31. maj 2000, foretages følgende ændring:</p> <p>1. § 4, <i>2. pkt.</i>, affattes således: »Dette gælder kun i forholdet mellem salgsanlæg, der forsynes af den samme leverandør.«</p>
	<p>§ 3</p>
	<p><i>Stk. 1.</i> Loven træder i kraft den 1. oktober 2010. Dog træder lovens § 1, nr. 20-21, i kraft</p>

	<p>den 1. januar 2011.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Påbud om betaling af renters rente efter § 11 a, stk. 5, 3. pkt., som indsat ved denne lov, kan ikke udstedes for støtte, der er stillet til rådighed for en modtager før lovens ikrafttræden.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Fusioner, der er anmeldt før den 1. oktober 2010, færdigbehandles efter de hidtil gældende regler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1027 af 21. august 2007.</p>
	§ 4
	Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.